

Santiago de Compostela - itinerár a denník 2016

Itinerár:

Projekt - Itinerár: **Saint Jeean Pied de Port - Santiago de Compostella** (795,2km) - **Nuestra Señora de la Barca** (115km), spolu 910,2km

1. (16.) deň. 12. 5. 2016

73. **Boadilla del Camino** - 74. Frómista (6,0km) - 75. Población de Compos (3,3km) - 76. **Villarmentero de Campos** (5,8km) - 77. Villarcázar de Sirga (5,5km) - 78. **Carión de los Condes** (5,7km), Σ 26,3km, Σ 6,0hod, prejdené 376,1km, zostáva 419,1km

2. (17.) deň 13. 5. 2016:

78. **Carión de los Condes** - 79. Abadia de Santa María de Benivivere (5,1km) - 80. Calzadilla de la Cueta (12,2km) - 81. Lédigos (6,0km) - 82. **Terradillos de los Templarios** (3,0km), Σ 26,3km, Σ 6,7hod, prejdené 402,4km, zostáva 392,8km

3. (18.) deň 14. 5. 2016:

82. **Terradillos de los Templarios** - 83. Moratinos - 84. San Nicolás del Real Camino (5,8km) - 85. **Sahagún** (7,6km), Σ 13,4km, Σ 3,0hod, prejdené 415,8km, zostáva 379,4km

4a. (19a.) deň 15. 5. 2016:

85. **Sahagún** - 86. Calzada del Coto (5,4km) - 87. Calzadilla de los Hermmanillos (8,5km) - 88. El Burgo Ranero (3,5km) - 89. Apartadero (8,7km) - 90. **Religios** (5,5km), Σ 31,6km, Σ 7,7hod, prejdené 447,4km, zostáva 348,4km

4b. (19b.) deň 15. 5. 2016:

85. **Sahagún** - 86. Calzada del Coto (5,4km) - 87. Bercianos del Real Camino (5,9km) - 88. El Burgo Ranero (7,5km) - 89. **Religios** (12,7km), Σ 31,0km, Σ 7,5hod, prejdené 446,8km, zostáva 348,4km

5. (20.) deň 16. 5. 2016:

90. **Religios** - 91. Mansilla de las Mullas (6,3km) - 92. Puente Villrente (6,1km) - 93. Arcahueja (4,3km) - 94. Puente Casto (4,5km) - 95. **León/Catedral** (4,0km), Σ 25,2km, Σ 5,7hod, prejdené 472km, zostáva 323,2km

7. (21.) deň 17. 5. 2016:

95. **León/Catedral** - 96. Trobajo del Camino (2,5km) - 97. Virgen del Camino (5,7km) - 98. Olcina de la Valdoncina (3,5km) - 99. Chozas de Abajo (5,9km) - 100. **Villar de Mazarife** (4,1km), Σ 21,7km, Σ 5,5hod, prejdené 493,7km, zostáva 301,5km

8. (22.) deň 18. 5. 2016:

100. **Villar de Mazarife** - 101. Villavante (9,7km) - 102. Hospital de Orbigo (4,8km) - 103. Villares de Orbigo (2,6km) - 104. Sanitibáñez de Valdeiglesias (2,6km) - 105. San Justo de la Vega (7,2km) - 106. **Astorga**, Σ 32,0km, Σ 7,3hod, prejdené 525,7km, zostáva 269,5km

9. (23.) deň 19. 5. 2016:

106. **Astorga** - 107. Muriad de Rechivaldo (4,5km) - 108. Santa Catalina de Somoza (4,3km) - 109. El Ganso (4,2km) - 110. **Foncebadón** (5,4km), Σ 25,6km, Σ 6,3hod, prejdené 551,3km, zostáva 243,9km

10. (24.) deň 20. 5. 2016:

110. **Foncebadón** - 111. Cruz de Ferro - 112. Manjarín (4,2km) - 113. El Acebo (3,7km) - 114. Riego de Ambrós (3,5km) - 115. Molinaseca (7,0km) - 116. Campo (3,3km) - 117. **Ponferrada** (3,2km), Σ 27,2km, Σ 6,8hod, prejdené 578,5km, zostáva 216,7km

11. (25.) deň 21. 5. 2016:

117. Ponferrada - 118. Fuentes Nuevas (7,5km) - 119. Camponaraya (2,5km) - 120. Cacabelos (5,7km) - 121. Valtville de Arriba (4,0km) - 122. **Villafranca del Bierzo** (5,0km), Σ 24,7km, Σ 5,8hod, prejdené 603,2km, zostáva 192,0km

12. (26.) deň 22. 5. 2016:

122. **Villafranca del Bierzo** - 123. Pereje (5,3km) - 124. Trabadelo (4,7km) - 125. La Portela del Valcare - 126. Vega de Valcare (4,6km) - 127. Ruitelán (2,4km) - 128. **La Faba** (4,8km), Σ 23,8km, Σ 6,0hod, prejdené 627,0km, zostáva 168,2km

13. (27.) deň 23. 5. 2016:

128. **La Faba** - 129. O Cebreiro (4,6km) - 130. da Liñares - 131. Hospital de Condesa (5,1km) - 132. Alto do Poio - 133. Fonfria (6,4km) - 134. O Biduedo (2,3km) - 135. **Triacastela** (6,8km), Σ 26,2km, Σ 6,5hod, prejdené 653,2km, zostáva 142,0km

13a. (28a.) deň 24. 5. 2016:

135. **Triacastela** - 136. Renche (5,5km) - 137. Samos (4,5km) - 138. Teiguin (2,3km) - 139. Veiga de Reiriz (4,3km) - 140. San Mamede (4,4km) - 141. Sarria (4,0km) - 142. **Barbadelo** (4,1km), Σ 29,1km, Σ 7,3hod, prejdené 682,3km, zostáva 112,9km

13b. (28b.) deň 24. 5. 2016:

135. **Triacastela** - 136. San Xil (3,6km) - 137. Montán (3,5km) - 138. Calvor (5,6km) - 139. San Mamede - 140. Sarria (5,8km) - **141. Barbadelo** (4,1km), Σ 22,6km, Σ 5,5hod, prejdené 675,8km, zostáva 112,9km

14. (29.) deň 25. 5. 2016:

142. **Barbadelo** - 143. Peruscallo (4,7km) - 144. Ferreiros (4,4km) - 145. Vilachá (3,7km) - 146. Portomarin (2,4km) - 147. Gonzar (8,0km) - 148. **Hospital da Cruz** (3,8km), Σ 30,2km, Σ 7,5hod, prejdené 712,5km, zostáva 82,7km

15. (30.) deň 26. 5. 2016:

148. **Hospital da Cruz** - 149. Ligonde - 150. Areize (5,8km) - 151. Palas de Rei (2,9km) - 152. San Xiao (3,1km) - 153. O Coto - 154. Leboreiro (6,4km) - 155. **Mélide** (5,6km), Σ 28,5km, Σ 6,5hod, prejdené 741,0km, zostáva 54,2km

16. (31.) deň 27. 5. 2016:

155. **Mélide** - 156. Boente (5,0km) - 157. Castañeda (2,8km) - 158. Ribadiso da Baizo (3,1km) - 159. Arzúa/Centro (2,1km) - 160. A Peroxa (3,3km) - 161. Calle (4,2km) - 162. Brea (5,9km) - 163. **Pedrouso Arca do Pino** (5,8km), Σ 33,2km, Σ 8,3hod, prejdené 774,2km, zostáva 21,0km

17. (32.) deň 28. 5. 2016:

163. **Pedrouso Arca do Pino** - 164. Amental (4,3km) - 165. San Paio (4,1km) - 166. Lavacolla (2,2km) - 168. Monte de Gozo (5,3km) - 169. **Santiago de Compostela** (5,1km), Σ 21,0km, Σ 5,3hod, prejdené 795,2km, zostáva 0,0km, do **Nuestra Señora de la Barca** zostáva 115,0km

18. (33.) deň 29. 5. 2016:

169. **Santiago de Compostela** - 170. Carbalal (4,6km) - 171. Alto do Vento (4,4km) - 172. Alto do Mar do Ovellas (5,1km) - 173. Ponte Maceira (3,0km) - 174. **Negreira** (4,0km), Σ 22,1km, Σ 6,0hod, prejdené 817,3km, zostáva 92,9km

19. (34.) deň 30. 5. 2016:

174. **Negreira** - 175. Camiño Real (4,1km) - 176. A Pena (3,8km) - 177. Vilaserio (4,6km) - 178. Cornado (2,2km) - 179. Santa Marina (6,0km) - 180. Bon Xesús (2,8km) - 181. Corzón (5,7km) - 182. **Olveiora** (4,0km), Σ 33,2km, Σ 8,3hod, prejdené 850,5km, zostáva 59,7km

20. (35.) deň 31. 5. 2016:

182. **Olveiora** - 183. Hospital (5,2km) - 184. Ermita de Nuestra (5,4km) - 185. Ermita San Pedro Martír (3,5km) - 186. Caminos Chañs (4,4km) - 187. Sardiñeiro (7,2km) - 188. Hermedesuxo (3,2km) - 189. **Fistereira** (3,0km), Σ 31,9km, Σ 7,8hod, prejdené 882,4km, zostáva 27,8km

21. (36.) deň 1. 6. 2016:

189. **Fistereira** - 190. San Salvador (3,3km) - 191. Padris (5,1km) - 192. Lires (4,5km) - 193. Frixe (2,2km) - 194. Morquintán (4,2km) - 195. Muxía (6,2km) - 196. **Nuestra Señora de la Barca** (3,3km), Σ 27,8km, Σ 7,3hod, prejdené 910,2km, zostáva 0,0km

22. (37.) deň 2. 6. 2016: Presun Nuestra Señora de la Barca - Santiago de Compostela - Madrid - Bratislava

Denník:

0.deň 11. 5. 2016

Presun Bratislava - Madrid, Madrid - Palencia - Frómista - Villarmentero de Campos:

Čakame na dvore na taxi. Taxi je Jozef a Zuzana. Pribehne Hugo a tesi sa na vylet. Po chvíli zisti, že zostava doma a smutne sklóni hlavu. Pozeram nanho, a akoby mi hovoril, kam sa zase seriete, ved ste dosli iba pred desiatimi dnami a u uz ma tu zase nechavate s tymi mladymi, ktori mi budu davat dietu. Co ste si to zase vymysleli?

Odlet meska 10 minut. Asi nevedia, ze som si kupil cez internet listky na vlak. Let O. K. az na to, ze nam nedali ani vodu. Este, ze sme mali vlastne zasoby. Ale to som uz pisal minule. V Madride na runway nas zase vozia pol hodinu, kym trafia na miesto kde nas chcú vylozit. Ked nas tam konecne dopravlia este dalsich 10 minut cakame kym sa nas rozhodnu dopravit do prijimacej haly. Co sa cudujeme? Ved maju siestu. Po ich sieste zase cakame na batozinu. Adrenalin stupa. Batoziny nie je. Konecne sa objavila. O 13,50 hod. sedime v taxi. Taxikar vyraza ako by mu horel dom. Mozno videl iba nase vystresovane huby. Tam kde je 80 km si to sviha 140 km. O 10 min. sme na stanici. Ceny sa nezmenili, pyta 30 €. Asi pojdem robit taxikara do Madridu.

Nakoniec este cakame. Esteze som kupil listky cez internet. V predajni je 12 pokladni. Je tam vsak iba jeden ospaly predavac, ktoreho unavuje 50 kupichtivych cestujucich. Preto chcú vsetci ist vlakom a nie nejakym inym dopravnym prostriedkom?

Skusim automat na predaj listkov. Najblizsi spoj je volny o 16,40 hod. Asi som mal videnie ked som objednaval listky.

Vlak sa ruti krajinou na nase pomery neveritelnou rychlostou 300 km/hod. a tak o 16,10 hod sme v meste Palencia. Cestou sa na nase miesta dvakrat dobijaju Spanielky. Vypoklonkujem ich do ineho vagona. Ved to tu poznám. Idem tu vlakom uz tretí raz. Spanielky! Talianky su to. Nase prve kroky vedu do stanicneho bufetu. Davame si dos grandos. K tomu si davam ja bagetu s iberskou salamou. Ibersku salamu nepoznam. Tak musim vert tomu, co je napisane na etikete. Mama zase podlahne caru nechceneho a objedna si to co som Vam uz opisal minuly rok, ked sme sa nevedeli dohodnut na tom co jeme, ci je hovno alebo nie je hovno. Hovno to bolo minuly rok a odvtedy sa to nezmenilo. Hovno zostane vzdy hovnom aj keby bolo na zlatom podnose.

Taxi do Villarmenteros de Campos zdrazil o 5 €. Svine jedny. Nie aby drzali stabilitu s madridskymi taxikarmi.

Vchadzaeme do ubytovne. Oproti nam prichadza Pernikovy tata opisany v minulom roku. Vyceri na nas skorbutovy chrup a vystiska nas ako by sme mu priniesli prvu cenu spanielskeho lota. Hned si davame po dva giny a za nimi nechutnu abstinentsku pauzu.

Vybalime sa a ideme sa prejst, cca 6,0 km okolo ubytovne. Po navrate pokracujeme tam kde sme prestali. Pri gine a pive. S mamou máme stipanie v zaludku uz tretí den. Nevieťm ci je to sposobene preplachovaním trubiek cez vikend alebo naznak chripky. Tak sa preventívne liecime ginom.

Na veceru je lentilková polievka. Je to vsak obyčajná sosovica. Za tým nasleduje cestovina a mixovaný šalát so zeleninou, šalátom a tuniakom. Som hladný a tak si naberiem mix týchto doma nepredstaviteľných pokrmov. Pozerám von oknom, aby som nemusel vidieť čo jem. Keď sme najedení, zisťujeme, že to bolo iba predjedlo, po ktorom sa ešte podáva pečená kura. Máme vsak už dosť a tak to iba ukončíme obligátnym ginom s pivom a ideme spať.

S hygienou to neprehanáme. Necháme ju na ďalší den.

Buen Camino!

1. (16.) deň 12. 5. 2016:

73. Boadilla del Camino - 74. Frómista (6,0km) - 75. Población de Campos (3,3km) - 76. Villarmentero de Campos (5,8km) - 77. Villarcázar de Sirga (5,5km) - 78. Carión de los Condes (5,7km), Σ 26,3km, Σ 6,0hod, prejdené 376,1km, zostáva 419,1km

Ráno vstaváme o siedmej. Pernikový tata už stihol pre všetkých urobiť ranajky a víta nás širokým skorbutovým úsmevom. Po ranajkách zisťujeme že prsi. Chvilu váhame či máme vyraziť alebo nie. Nakoniec sa odhodlame. Lucíme sa s Pernikovým tatom, ktorý nás zasa vystíska a ide.

Mame oblecena poncha. Ten Jozef! Nestaci, ze mi pred dvomi tyzdnami vybil s GPS bateriu na aute. Teraz mi podstrci najkratsie poncho v Spanielsku. Vyzeram v nom ako Jozef v maturitnom saku. Za pol hodiny mam mokre nohavice do pol stehien. Nastastie po dvoch hodinach prestava prsat. Poncha si nechavame oblecene lebo fuka silny vietor a tak nemusime vytahovat dalsiu vrstvu oblecena.

O 13,00 hod. prichadzame k ubytovni. Chystame sa tu prespat. Najprv vsak ideme do bufetu na bagetu a pivo. Bageta je taka velka, ze v Somalsku by z nej dvojtisicova dedina vystrojila hody. Sme hladni a tak vsetko zjeme.

Chystame sa ist na ubytovnu. V tom prichadza Francuz s ktorym sme boli u Pernikoveho tatu. Presvedci nas, aby sme isli este sest kilometrov do nasledujucej dediny. Vsetko nas uz boli, ale aj tak ideme. Vecer po zratani kilometrov zistujem, ze sme presli 34,5 km. Presne tak ako ste nam radili, aby sme to neprehanali. Dedina sa vola Ledigos.

Po veceri a dvoch pivach sme hned zaliezli do postele. Vonku zase prsi. Tajne dufam, ze nebude prsat viac ako dva dni ako bolo v predpovedi.

Buen Camino!

2. (17.) deň 13. 5. 2016:

78. **Carión de los Condes** - 79. Abadia de Santa María de Benivivere (5,1km) - 80. Calzadilla de la Cueta (12,2km) - 81. Lédigos (6,0km) - 82. **Terradillos de los Templarios** (3,0km), Σ 26,3km, Σ 6,7hod, prejdené 402,4km, zostáva 392,8km

Vcera ked prestalo pocas pochodu prsat sme neisli do krcmy kedze sme boli od poncha dole (Jozef!) premoceni. Potom sme isli z nohy na nohu 12,5 km cez pole a luky, kde nebolo o krcme ani chyru. Uz som nevedel, na ktoru nohu mam krivat. Zrazu uprostred pola zapichnuta lieskova palica. Na jednom konci snurka, na druhom konci kovanie a na nej napis vezmi si ma. Napis som si vymyslel, ale aj tak ju zabavujem pre potreby slovenskej

expedicie. Po hodine uz neviem ci ma viac bolia nohy alebo ruky ako sa o nu opieram. Napriek tomu si ju nechavam.

Do rana prsi. Rano vsak prestava, kvapky padnu len sem tam. Vsade je vsak po chodnikoch blato a na obed sme po kolena spinavi. O 13,00 hod. mame za sebou 25 km a davame si tradicne dos grandos a bagetu velku ,ze ju ledva drzim v ruke. Somalska dedina by z nej zase mohla tri dni hodovat. Nic im vsak nenechavam a vsetko zjem. Neplatia elektriku, plyn, vodne, stocne, odvody a dane a cely den len sedia a pocitaju muchy, ktore na nich sadnu.

Nic nas neboli a tak sa rozhodujeme, ze ideme este 6 km do dalsej dediny. Bola to osudova chyba. V dedine je pat ubytovni, vsetky su vsak obsadene. Ideme do dalsej dediny 13 km. Ledva od unavy prepletame nohami. Dedina vsak stale nie je na dohľad. Po troch hodinach prichadzame do ubytovne. Obsadena. Majitel vsak vola kamarata a rezervuje nam unho posledne dve miesta. O pol siedmej sme konecne ubytovani. Dedina sa vola Religios. Presli sme maratonsku trasu a kusok - 48,1 km.

Vecera je o19,15 hod. Je 19,13 hod. a hovorim mame, aby sme isli, nakoľko si Spanielsy potrpia na dochvilnost. Je19,50 hod. a konecne zacinaju podavat veceru. Uz som taky hladny, ze zjem za tanier suroveho zeleninoveho salatu. Za nim ide uhorkova polievka, to uz radsej pri jedeni pozeram na vchodove dvere, ale zjem ju. Prekvapenim vecera je leco s dusenou cuketou a zemiakmi. Zemiaky vyjem, ostatne nechavam. V zaludku mam pocit, ze mi z tej stravy rastie

kniha a cepiec, ci ako sa to vola co maju kravy.

Na izbe sme s Brazilcanmi. Sedime s nimi aj pri stole a popijame vino. Ved ked mozem pit s Ciganmi mozem hadam aj s cernochmi. Keby som vedel ako budu v noci chrapat a skoro rano o piatej robit hluk, tak s nimi urcite pit nebudem.

Po večeri sa unaveni dovlecieme na izbu a ideme spat.

Buen Camino!

3. (18.) deň 14. 5. 2016:

82. Terradillos de los Templarios - 83. Moratinos - 84. San Nicolás del Real Camino (5,8km) - 85. Sahagún (7,6km), Σ 13,4km, Σ 3,0hod, prejdené 415,8km, zostáva 379,4km

Rano nam majitel nazývany Pedro pripraví ranajky, ktoré rýchle zhltneme a o 7,30 hod. ideme. Nasim cieľom je mesto Leon vzdialene 25 km.

Po včerajšej zeleninovej večeri mi nie je dobre a kade chodím tade grgam a prdim. Na zachode zistujem, že so mňa vyslo niečo zelené ako kravske lajno. Nikdy viac, to radšej pošlem takúto stravu do vyššie spomínaného Somalska. Aby videli čím nás tu krmia.

Vcera večer po príchode na ubytovnu zistujem, že mám na slipoch zida. A ako bonus vlka a zlatu žilu. Taketo double asi nebude

lepiej ako prvá cena v sportke a jackpot. Nemam na to žiadne lieky a tak si to natieram masťou na alergické svrbenie očí. No čo, keď to môže byť na oko, môže to byť aj na ríť. Aj tak už hovno vidím.

O 13,00 hod. sme na mieste. Všetko je zase obsadené a tak sa po hodine hľadania rozhodujeme, že pokračujeme ďalšie 4 km, prípadne ďalej. Este sme v meste a objavíme hostel s poslednou voľnou izbou. Recepcná mi napíše na papierik 42 €. Nevieť či to je za osobu alebo za izbu. Beriem to však a bral by som to aj keby napísala 100 €. Rano pri platení uvidím.

O 14,30 hod. sme už osprchovaní a dávame si do 16,30 hod. spanok. Ideme do mesta. Je tu veľká katedrála a ďalšie pamiatky. O dve hodiny sme však už na izbe, lebo vonku je zima.

V potravinách kupujeme prosuto, syr a bagetu. Za päť eur. Vyjde nám to na večer, raňajky a este aj na cestu.

Podľa bedekra máme dva dni naskok, tak si možno dame niekde odpočinkový deň.

Buen Camino!

4a. (19a.) deň 15. 5. 2016:

85. **Sahagún** - 86. Calzada del Coto (5,4km) - 87. Calzadilla de los Hermanillos (8,5km) - 88. El Burgo Ranero (3,5km) - 89. Apartadero (8,7km) - 90. **Religios** (5,5km), Σ 31,6km, Σ 7,7hod, prejdene 447,4km, zostáva 348,4km

Vlka a zlatú žilu si večer znovu natieram masťou na alergické svrbenie očí. Vlka je rano prec. Asi po tej masťi zbadal kde sa ocitol a zdupkal kdesi do lesa. Zlatá žila sa drží. Tak ju rano natieram maminým krémom na vrasky. Ved keď jej to môže vyhladiť vrasky, môže to aj mne vyhladiť zlatú žilu. Nevieť sa dohodnúť ako sa zlatá žila

odborne vola, ci su to hemeroidy. Zistite mi to a poslite mi SMS so spanielskym, resp. latinskym nazvom, nech si zajtra mozem kupit originalnu mast. Keby som bez nazvu priiel do lekarne a ukazal lekarnikovi zadok, mohol by to povazovat za sexualne obtazovanie alebo verejne pohorsovane a poslal by na mna policiu. Cakam.

Vcera ked sme prisli do hostela sme hned po ubytovani sa isli na pivo. K pivu si davame nejaky kolac plneny pudingom a cokoladou. Ked casnik vidi s akym apetitom to konzumujeme, prinasa nam pozornost podniku. Mama tvrdi, ze su to nastruhane jablka. Nakoniec je z toho rizoto s kuracim masom. Neodmietame a skorej, nez sa pinkel otoci na pate je to zjedene.

Vcera sme v krcme pozerali chvilu futbal. Hral FCB proti nejakemu bezvyznemu muzstvu. Dopezerali sme

prvy polcas a ideme na izbu, ze tam dopezrame druhy. Na TV nie je ziadny sportovy kanal okrem RealmadridTV. Nevieam ci to je priamy prenos alebo zaznam. Nevieam proti komu Real hra. Cely cas ukazuju ako Zidane beha vedla postrannej ciary, kruci a rozhadzuje rukami. Nedoziem sa ani vysledok. Vrcholom je po zapase debata naslovovzatych piatich odbornikov, ktorí sa prekrikuju a hadaju neviem o com. Je to ako na tureckom bazare. Zazitok na cely zivot.

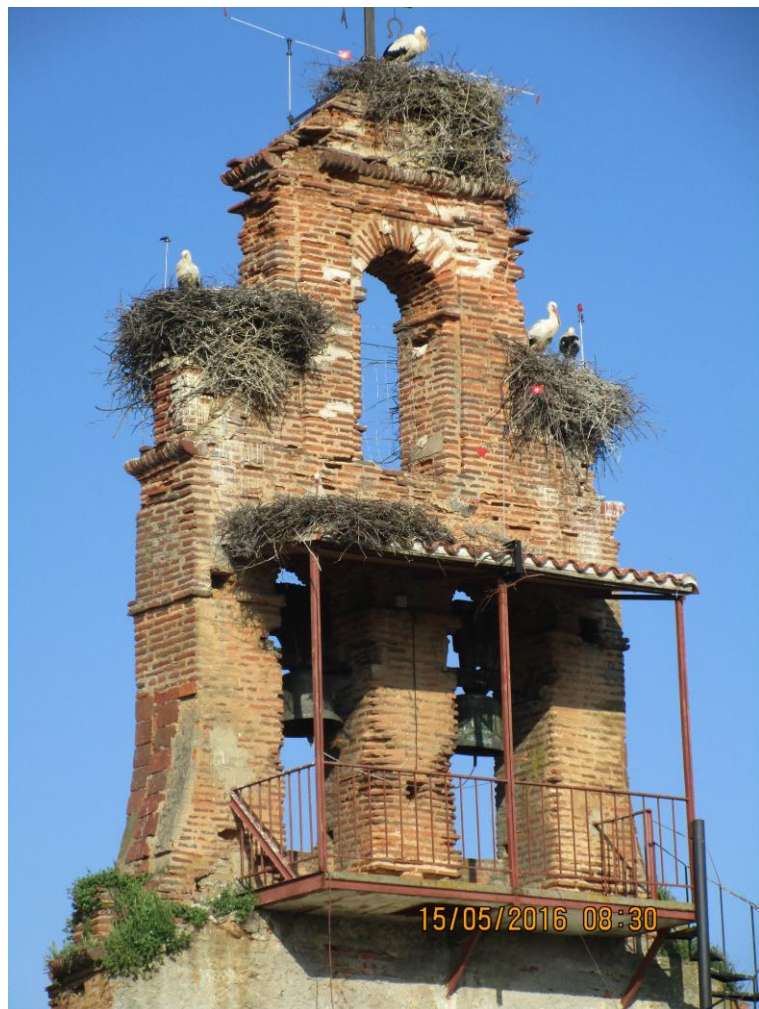
Rano vstavame pred siedmou. Pripravime si ranajky na lopariku. Este, ze sme ho vzali. V kuchyni hostela by sme iste vyvolali zdesenie, keby sme im oznamili, ze si ideme robit bufet z vlastnych zasob. Ostava nam este aj na obed a tak s usmevom na tvari odchadzame. Na recepcii nezazijem ziadny sok, lebo cena 42 € bola za izbu.

V noci zasa prsalo. Rano je vsak jasno, ale zima. Domaci tak ako vcera vecer chodia v bundach a zimnych

kabatoch. Len naivni turisti sa produciruju v letnej vystroji.

O desiatej si davame v krcme pivo. Je to prva krcma v Spanielsku, kde casnicka pozera, kolko nam nacapuje, a este aj tak nedocapuje. Nastastie. Capuju tu Amstel. Holandsky

patok bledozltej farby a kysly ako konske chcanky. Sme smadni, tak ho aj tak nakoniec vypijeme. Nabuďuce sa vsak takymto zariadeniam s pochybnou povestou musime vyhnut.

O 14,15 hod. prichadzame do mestecka Hospital de Orbigu. Mestska ubytovna je zasa plna. Tak ideme do prveho hostela. Vsetko je obsadene pre rezervovanych hosti. Nakoniec vsak predsa dostavame izbu. Ked sa pytam na cenu nieco mi recepcny odpovie. Nevieť vsak ci povedal 16 € alebo 66 €. Zajtra uvidime.

V televizii znovu naladim RealmadridTV. Davaju zaznam z finale Ligy majstrov proti Atletico Madrid. Viem ako to dopadlo, tak ma to nehecuje. Ale ti komentatori! Clovek nemusí pozerat ani futbal, nemusí ani rozumiet co hovoria. Toto je zazitok na cely zivot bez ironie.

Po ubytovani sa ideme hned na pivo v hostely. Oslovia nas Nemci aus Karlsruhe. Nieco sa povypytuju, ked vsak zistia, ze oni spia v mestskej ubytovni a my v hostely stracaju zaujem o dalsi rozhovor. Ved ako je to

mozne, aby taki Untermensch byvaju lepsie ako oni a navyse oni idu z Leonu dva dni a my iba jeden.

Ideme do mesta, nachadzame potraviny, a tak si zopakujeme vcerajsok. Do detailov. Potom ideme do miestnej restauracie. Je tu nejaka fiesta, ktorej pricina je nam neznama. Nevadi nam to, nakolko sedime na slniecku, vyhrava ziva hudba miesana s disco a davame si pivo. Mama dve, ja este jedno navrch. Spokojni ideme spat.

Mama dnes nechytla ziadny otlak. Ani ja. Presli sme podla itinerara sam neviem kolko. Kto ma stale tie drobne ratat, ale do ciela nam ostava cca 290 km.

Buen Camino!

4b. (19b.) deň 15. 5. 2016:

85. **Sahagún** - 86. Calzada del Coto (5,4km) - 87. Bercianos del Real Camino (5,9km) - 88. El Burgo Ranero (7,5km) - 89. **Religios** (12,7km), Σ 31,0km, Σ 7,5hod, prejdené 446,8km, zostáva 348,4km

5. (20.) deň 16. 5. 2016:

90. Religios - 91. Mansilla de las Mulas (6,3km) - 92. Puente Villrente (6,1km) - 93. Arcahueja (4,3km) - 94. Puente Casto (4,5km) - 95. León/Catedral (4,0km), Σ 25,2km, Σ 5,7hod, prejdene 472km, zostáva 323,2km

Vstavame o pol siedmej. Podavaju sa ranajky z loparika. Ostava este aj k obedu. Konecne strava pre Zahorakov. Pozieraci morskych priser a zabozruti nech si jedia co chcu, nam vsak nech daju to, na co mame zaludky. Platime 60,00 €. Taka ludova cena.

Predchadzajuce styri dni bola krajina len mierne zvlhena, ziadne kopce a stupania. Vsade same nekonecne poliak a luky. Ziadny les. Len sem tam zhluk zopar stromov. Teren skoro ako v sastinskyh lesoch, takže to mame natrenovane a hravo to zvladame. Zem je cervena ako patka v ziackej knizke. Su v nej kamene od velkosti par centimentrov az po velkost hadzanarskej lopty. Vsetko je obrobene. U nas by na takej pode ani kravy nepasli. Na poliach stoji este kukurica z minuleho roka. Priebizne ju zberaju. Asi tu nemaju vela Ciaganov a diviaky. Asi ich tu nikto nechrani a odstrel je povoleny po cely rok.

Po celej oblasti kadiel ideme je vybudovany system zavlazovazcich kanalov, ktore su spravene z betonovych prefabrikatov. Kanaly zvadzaju vodu z Pyreneji do oblasti, kde je sucho. Niektore su zabudovane v zemi, niektore su osadene na podstavcoch nad terenom. Podla toho ako vyzeraju predpokladam, ze ich dal vybudovat este general Franco. Videli sme vsak aj novo budovane, ktore boli vo vystavbe a boli siroke ako dialnica oboma smermi. U nas na Slovensku

sme vsetko odvodnili a vodu pustame bez uzitku do Cierneho mora. Keby sa na Slovensku stavali take to vodohospodarske diela, tak by tzv. ochrancovia prirody a im podobna haved vypisovali od EU do USA a osierali do nekonecna cely stat a odbornici na vsetko by viedli siahodlne debaty. Nastastie toto este nikoho na Slovensku nenapadlo a tak mame pokoj a mozu nas donekonecna masirovat inymi pseodoproblemami.

Vsade su solarne panely a veterne parky. Konecne som pochopil ako to funguje. Solarne panely vyrabaju elektriku, ktora pohana vrtule veternych parkov. Vrtule potom robia vietor a odhanaju splodiny do inych oblasti a tam sa sa to znovu opakuje. Genialny vynalez. Vďaka vám duhovi bratia. Konecne mi je jasne, preco Vas a Vam podobnu luzu nazýva prezident Klaus zelenym terorom.

O 14,00 hod sa ubytujeme v Santa Catalina de Somoza. Ani sa nespρχujeme a ideme na pivo. Mama dve, ja tri. Slniecko pece a my si vypekame na nom ubolene nohy.

Spoznávame Moravaka Milana. Vecer si k nam prisadne a davame si turisticke menu. Po veceri pokracujeme v pivach a cervenom vine. Z Milana sa vykluje samouk terapeut a absolvent niekoľkych kurzov terapie. Chce na mne skusat svoje naucene postupy. Coskoro vsak zisti, ze ak by ich chcel na mna aplikovat, musel by studovat este peknych par rokov, nakolko terapie robim ja uz nemu a nie on mne. Este chvilu a uz by som ho pomenoval baptystyckym kazatelom. Nakoniec pri debate zistime, ze sme v krcme uz sami a konecne ideme spat. Buen Camino!

6. (21.) deň 17. 5. 2016:

95. León/Catedral - 96. Trobajo del Camino (2,5km) - 97. Virgen del Camino (5,7km) - 98. Olcina de la Valdoncina (3,5km) - 99. Chozas de Abajo (5,9km) - 100. Villar de Mazarife (4,1km), Σ 21,7km, Σ 5,5hod, prejdené 493,7km, zostáva 301,5km

Podľa itinerára sme už na 9. dni, v skutočnosti však ideme iba siesty deň. Skoro tri dni máme k dobru, tak si to zrovnajte, lebo ja to na tablete moc neviem.

Rano takmer zaspíme. Zobudí nás hluk pred siedmou. V izbe kde sme sami je neporiadok, akoby bol vyhlásený ciganský deň. Všetky veci však ponachádzame, zbalíme a ideme. Zaplatíme 35,00 € za izbu. Po včerajšej anabaze nemáme chuť na raňajky a tak sa iba napijeme studenej vody a odchádzame. O dve hodiny si to však vynahradíme. Daváme si raňajky sampionov. Sladkú sisku, dos bananov a veľké capovane San Miguel. U ostatných putníkov tým vzbudzujeme všeobecne pohoršenie. My si s chuťou daváme capovane a oni s odporom piju zdraviu všeobecne prospešné napoje.

Krajina sa zasadne zmenila. Rovinu vystriedali hory. Tri razy sme v priebehu dňa absolvovali výstup cca 400 m a tri razy zostup. Nohy sme už po piatich dňoch mali na cca 30,00k m pochodu denne pripravené. S týmto sme však už neratali, a tak už ledva prepletáme nohami. O 14,00 hod. sa nám po jednom neúspešnom pokuse podari ubytovať. Majú posledné štyri miesta. Cena 7,00 €. Kto by to nebral.

Pod nami spi chlap s v kyslíkovej maske napojenej na elektriku. Dufam, že nebude celú noc chrchlať, aby som ho nemusel v noci vypnúť.

Zložíme batohy a unavené nohy nás automaticky vedú k vycapnému pultu. Mama si dáva tradične dve. Ja ešte jedno navyše. To moje tretie je talianske. Satarmo. Pozornosť podnikníka. Mam pocit, že pat pívať na posedenie tam nepredali už pekných pár týždňov. Zrazu čo nevidíme. Milan. Ubytovňa je však už plná. O desať minút sa vracia. Byva 300 m od nás. Večer pokračuje terapia. Este však neviem čia.

Takmer som zabudol. Ocna masť a ani masť na vrasky na zlatu žilu nezabrala. Už som si predstavoval, že Jozefovi pripravím byznis plán, ako budeme dovážať masť na vrasky, vymeníme návody na použitie a budeme to predávať ako zázračnu masť na všetky neúhly. A nič. Možno nabuduce.

Otvorená lekáreň. Poviem: hemeroid. Lekárnička s kamennou tvarou zajeď do skladu, niečo odtiaľ prinesie a múdro mi to ukazuje. Nemám okuliare. Tak tiež múdro prikyvnem. Aj keby to bola otrava na potkany. Uvidíme o pár dní či mi naozaj dala to čo som chcel.

Chlap chrchle a dychci už teraz. Možno ho vypnem ešte pred večerou.

Takmer som zabudol. Spíme v El Acebo. Do cieľa máme ešte cca 235 km.

Buen Camino!

7. (22.) deň 18. 5. 2016:

100. Villar de Mazarife - 101. Villavante (9,7km) - 102. Hospital de Orbigo (4,8km) - 103. Villares de Orbigo (2,6km) - 104. Sanitibáñez de Valdeiglesias (2,6km) - 105. San Justo de la Vega (7,2km) - 106. **Astorga**, Σ 32,0km, Σ 7,3hod, prejdene 525,7km, zostáva 269,5km

Po obednajsom pive si ideme pred vecerou zdriemnut. Sem tam sa preberiem, pozriem cez okno, slnko je vysoko. Nakoniec mi to neda, pozriem na hodinky, je pol deviatej. Nastastie nam daju este veceru a stihneme aj dve piva. Milan na nas caka od toho casu ako sme sa rozlucili. Je neskoro, takže terapia sa nekona.

Je desat hodin a ideme spat. Len co zalahneme, zvonka sa zacne ozывать zvuk motorovej kosacky. Je to na obesenie. Ma to vsak jednu vyhodu. Vsetci su hore. Nikto nechrape.

Chlapa s dychacim pristrojom som mal uz vcera pridusit vankusom. Chrape s intenzitou nastartovanej motorovej pily. Ked prestane, zacne kychat a kaslat. Celu noc. Takze s radostou vstavame uz pred siestou.

Ranjky sa nepodavaju, napijeme sa studenej vody a vykrocime uz o pol siedmej. V prvej dedine otvaraju potraviny, kde sa naranajujeme a s plnymi zaludkami po dvoch bananoch odchadzame. Je dobre mat nieco teple v zaludku.

Dva dni sme isli skoro stale do kopca. Dnes ideme cely den dolu. Zacina ma boliet koleno. Bude to zmena pocasia alebo na mna lezie nejaka pliaga? Konecne ma prestali boliet slachy a teraz toto. V prvej lekarni kupujem

ortezu na koleno. Mama sa prida, ze aj ona chce na druhe koleno. Do konca vsak ideme bez ortez. Nechavame si ich ako rezervu na horsie dni. Mozno uz na zajtra.

O 13,00 hod. prichadzame do dalsej dediny, kde sa chceme ubytovat. Mama vravi, ze sa jej este chce ist. Tak ideme. V dalsej dedine prvý hotel obsadený. V druhom mi davaju izbu za 150,00 €. Podakujeme a ideme dalej. Konecne. Izba za 45,00 € je v dalsom hotely nasa. Uz to vidim, ze zasa budeme mat suchu stravu z loparika. Kusok dreva a kolko uzitku je z neho.

Mast na zlatu zilu moc nezabera. Jozef budeme musiet spravit obrateny biznis. Nakupime tieto masti, vymenime navody a budeme ich predavat ako mast na vrasky. Mame dam prvu skusobnu vzorku zadarmo.

Dve hodiny si pospime a ideme obzriet mesto. Kvoli suchej strave z loparika zamierime do predajne potravín. A co nevidime. Pred nami je pri pokladni Milan. Byva dvadsat metrov od nas. Je rovnako prekvapeny ako my, lebo vcera sme sa bavili, ze sa ubytujeme o

dedinu skorej. Je na rade s platenim piva a tak nam chcel asi utiect. My odchadzame na pivo a on sa k nam po pol hodine pridava. Nakoniec pride aj na jeho rundu. Ideme sa najest, dame si pol hodiny odpocinok a ak nezaspime, tak este pojdeme na jedno zdravotne.

Sme ubytovany v dedine Cacabelos. Ostava nam cca este 200 km. Ta mast na hemeroidy by sa nedala pouzit aj na moje koleno?

Buen Camino!

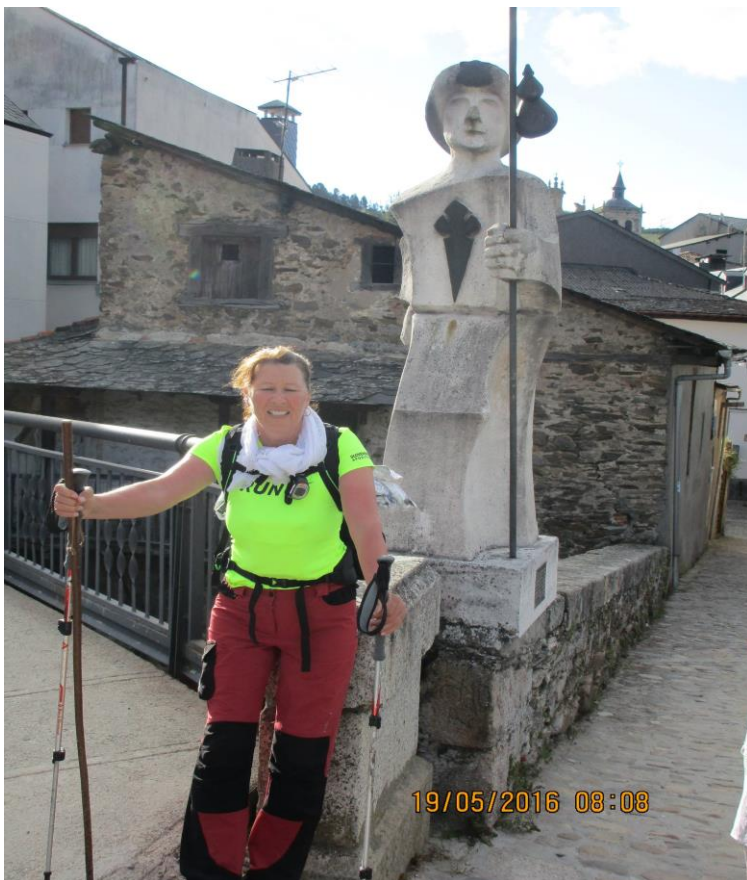
8. (23.) deň 19. 5. 2016:

106. **Astorga** - 107. Muriad de Rechivaldo (4,5km) - 108. Santa Catalina de Somoza (4,3km) - 109. El Ganso (4,2km) - 110. **Foncebadón** (5,4km), Σ 25,6km, Σ 6,3hod, prejdené 551,3km, zostáva 243,9km

Po loparikovej vecery ideme na pivo do restauracie ubytovne, kde je Milan ubytovany. Pred restauraciou na obrubniku sedi chlap, ktorý sa bavi s telefonom. Hovorím mame, že vyzerá celkom ako Milan. V restaurácii Milana marne hľadáme. Už chceme ísť domov, keď sa Milan objaví. Je to ten chlap čo sedel na obrubniku. Tri dni sme ho videli v tých istých prepotených satach a teraz sa na večeru vymodil. Davame si pivo, dlho však nevydržime a pred desiatou ideme spať.

Vstavame po siestej. Ranajky sú z loparika a studená voda. Ostáva nám ešte aj na obed. A to všetko za 5,20 €.

Na koleno si dávam hneď rano ortezu. Prd mi je však platná. Mam pocit, akoby to ešte zhoršovala. Este sa ani poriadne nerozbehneme a už ma bolí. Každú chvíľu zastavujem a masirujem si ho. Idem však ďalej a vravím si neboli, neboli, neboli, ... Kurva! Bolí ako svina. Pokračujem však vo svojej terapii a prestávam ohybat nohu v kolene a idem akoby som ju mal drevenu. Pomáha to. Druhej nohe však nie, lebo teraz ma začína bolieť. Keď sedíme na pivo pritiahnem si nohu k sebe a bolesť vždy povolí. Nakoniec to slo celkom dobre a presli sme cca 25 km. Uvidíme čo bude zajtra.

Dve hodiny rano sme sli z kopca. Potom už len do kopca. Mierime k horskemu priesmyku. Zajtra máme prekonať výškový rozdiel vyše 700 m. Možno to budem musieť odskakať na palicke.

Chceme sa ubytovat. Prva ubytovna je plna. Pri druhom hostely mama vravi, ze 45 € je vela a ideme dalej. Pri dalsom hostely je znovu plne. Nakoniec sa ubytujeme v sukromi. O pol hodiny je aj tu vsetko obsadene. Platime az po ubytovani. Vyborna cena. 48 €. Bez uterakov. Izba je vsak dobra. Prihlasim sa k mame na kurz setrenia.

Po ubytovani sa a zaplateni ideme naspat do dediny do restauracie. Oproti nam niekto kraca a zdaleka sa vyskiera. Ak si myslite, ze je to Milan mate pravdu. Pokracuje este dalsich 5 km. Ak najde ubytovanie. Dnes uz nebudeme mat ziadnu terapiu spojenu s pitim piva. Uz ho viacej asi nestretneme. Buen Caminos Milan!

Mama ma batoh 7 kg. Vyhodila v Leone tenisky, ktore mala raz na nohach. Nechala ich v hotely pre upratovaci sluzbu ako zaklad pre

otvorenie obchodu so sportovymi potrebami. Ja nesiem devat a pol kila. Mam tam tiez tenisky. Vyborna kvalita z Lidla. Cena 7 €. Trocha ma sice tlacia, lebo som si ich kupil o pol cisla mensie, nkolko vacsie uz nemali. Za 7 € mozu aj trocha tlacit. Zatial ich taham so sebou. 7 €. Ved za to tu mam dve piva a to ich mam vyhodit?

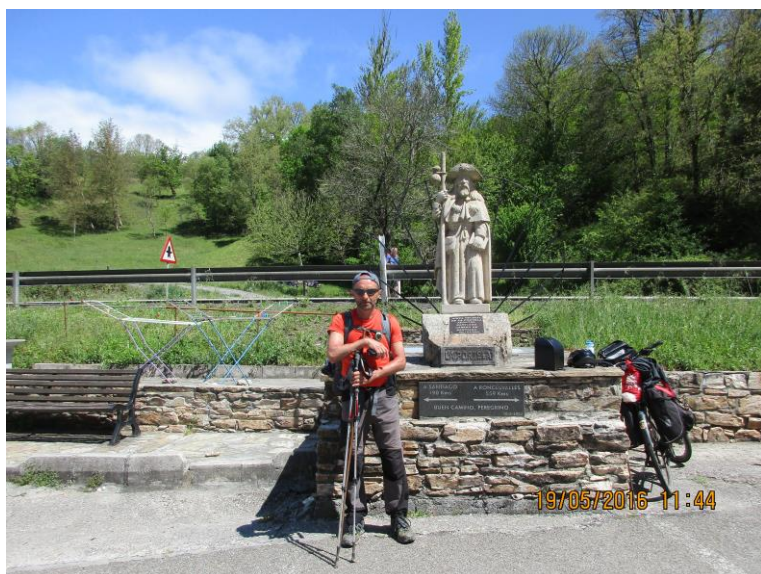

Keď sme boli u Pernikoveho tatu idem okolo regalu s topankami a čo nevidím. Topanky, ktoré sme tu nechali minulý rok sú stále na svojom mieste. Je to príkladná starostlivosť o osobné veci ubytovaných. Človek nikdy nevie, či sa ešte vrátia! Davaj im potom nové topanky.

V restaurácii si dame iba po dve piva. Nevaria tu a do hotela je na moje koleno ďaleko. Tak teda vyhlasíme protestnú hladovku a ideme o piatej spať. Zajtra ráno v hladovke

pravdepodobne pokračujeme. Kým sa domáci zobudia, mi budeme už 10 km ďaleko. Možno. Uvidíme čo povie koleno.

Spíme v dedine Vega de Valcare. Mame prejdenných cca 620 km. Zostáva cca 175 km. Ak to koleno vydrží o týždeň sme v SDC! Podľa itinerára máme naskok tri dni, tak si za priesmykom dame asi pauzu.

Buen Camino!

9. (24.) deň 20. 5. 2016:

110. Foncebadón - 111. Cruz de Ferro - 112. Manjarín (4,2km) - 113. El Acebo (3,7km) - 114. Riego de Ambrós (3,5km) - 115. Molinaseca (7,0km) - 116. Campo (3,3km) - 117.

Ponferrada (3,2km), Σ 27,2km, Σ 6,8hod, prejdene 578,5km, zostáva 216,7km

Rano vstavame po siestej. Na ranajky mame jedno jablko, co nam tu vcera nechala domaca. Zapijeme studenou vodou a ideme. Dam si hned z rana ortezu. Zda sa, ze koleno funguje. Ideme hodinu a pol stale do kopca po asfaltovom chodniku. Dalsiu hodinu ideme po kamenoch ako posledny usek na Vysoku. Prichadzame k priesmyku La Faba. Sme radi, ze to uz mame za sebou. Vystupili sme o 700 m. Potom vsak ideme dole a po hrebenu zasa stupame o dalsich 300 m. Pred obedom sme konecne na vrchole.

V prvej dedine kupujem v potravinach dva banany. Vydrzia nam kym prideme k prvemu otvorenemu baru. Idem kupit nieco teple do zaludka. Z mrazaku vyberam dva Magnumy a davam si nacapovat dve velke. Barman na mna vytresti oci, ako by na namesti pristalo UFO. Taketo ranajky tu este nepodaval. Ostatni ranajkujuci sa nalievaju roznyimi, mne neznamymi tekutinami pochybneho povodu a sucitne na nas pozeraju. Chudaci Slovaci, ani caj alebo kavu si nemozu dovolit a hned od rana musia pit pivo. Chvilami mam dojem, akoby sa chystali spravit zbierku, aby sme si mohli dat caj. Nez sa vsak rozhodnu, my s veselou myslou odchadzame. Oni zachmureni pozeraju do svojich salok.

O desat kilometrov si davame dalsie pivo. Miestny konzument sa mi znaci naznacic, ze sa mi bude z piva krutit hlava. Keby vedel, ze som pred dvomi hodinami zalieval Magnum pivom, hlava by sa krutila jemu. Obedy tu nevaria, bagety nerobia. Kupujem teda dva druhy jablkovych kolacov. Mama sa oblizuje este v tretej doline.

Pred nami bolo este dalsie stupanie, o ktorom sme nevedeli. Po pol hodine je pivo vypotene a tak si davame dalsie.

Pocas cesty si davam autosugesciu a vravim si neboli, neboli, neboli, ... Po tretom pive ma uz naozaj neboli. Keby som to vedel, dam si ich hned rano a nemusel som tolko hovorit.

O pol druhej sme v ubytovni. Prichadzame medzi prvymi. Nez sa vsak ubytujeme, osprchujeme a dame si dve, resp. tri piva na terase pred ubytovnou, je tu plno. Vecerame v restauracii a po prvý raz maju okrem polievky konecne nieco, co zje aj Stredoeuropan, bez toho, aby mu nebolo zle uz pred tym, ako to zje. O osmej ideme spat.

Spime v dedine Fonfria. Do ciela ostava cca 148 km.

Buen Camino!

10. (25.) deň 21. 5. 2016:

117. Ponferrada - 118. Fuentes Nuevas (7,5km) - 119. Camponaraya (2,5km) - 120. Cacabelos (5,7km) - 121. Valtuille de Arriba (4,0km) - 122. **Villafranca del Bierzo** (5,0km), Σ 24,7km, Σ 5,8hod, prejdene 603,2km, zostáva 192,0km

Na izbe je nas cca 30. Ale da sa to vydrzat. Ked spim nikto nechrape, ak som hore tak chrapu vzdy aspon dvaja. Tak aj my im s mamou spravime budicek pred siestou a pekne dokladne so vsetkym suchoceme. V bare maju uz od siestej otvorene a tak si po tyzdni davame teple ranajky. K Magnumu s pivom to ma daleko.

O pol siedmej sme na ceste. Dve hodiny ideme dolu kopcom. Koleno protestuje a tak si spievam uz treti den moju najoblubenejsiu pesnicku neboli, neboli, neboli, ... Nohu chvilami vleciem za sebou ako vojnovy veteran protezu. Sem tam zastavim, spravim postoj ako bocian na lade a koleno sa uvolni. Cesta sa rozdeluje na dve subezne, ktore sa potom po 12 km, resp. po 19 km zase stretaju. Vyberame si tu kratziu o 7 km. Ide po hrebeni hory a to este netusime, ze po ceste nie je ani jeden bar. Nie vsetko co na prvý pohľad vyzerá lepsie, take nakoniec aj musi byt.

O 11,00 hod. konecne bar. Skladam si batoh a hovorim mame nech si prisadne ku chlapovi pri stole, ktoremu nevenujem pozornost a idem pre pivo. Ked sa vratim, co nevidim! Milan! Zasa mal ine tricko! Paradnik. Kto ho ma potom poznat, ked vsetci putnici vyzeraju jednako! Odvtedy ako sme sa naposledy videli pred dvomi dnami mal pred nami naskok cca 10km. Dlhsie vsak spal a tak sme ho dohonili.

Chcem zobrat pivo, nechce vsak a odchadza. Potom ho este o hodinu predbehneme. On

ostava v najbližšej dedine, my pokračujeme este jednu dedinu ďalej. Milan je presvedceny, ze sa este stretieme. Ja vsak nezdielam jeho optimizmus. No uvidime!

V dvoch ubytovniach je obsadene, v tretej uspejeme. Po 6 €. Na izbe nas je dvanast. V ubytovni vsak nie je žiadny bar ci vycap a tak ideme dvesto metrov do restauracie. Obsadene, a vycap tu aj tak nemaju. Ukazu nam vonku automat. Mama si dava dve, mne staci jedno. Takze dnes nebudu žiadne pivne slavnosti. Pojdeme sem aj na veceru, dame si k tomu flasu vina a ideme spat.

Pocasio bolo doteraz vyborne, az na prvý den ked prsalo. Vzdy po prichode na ubytovnu sme sa mohli vypekat na slniecku a dobijat si baterie. Dnes je vsak od rana zatiahnute, ma prsat a ma byt dokonca burka. Zajtra detto.

Otlaky sa nam vyhybaju. Mama ma tri co chytla prve dva dni. Ja nemam este ani jeden a dufam, ze pri tom to aj zostane. Je to aj tym, ze mame ľahku obuv, lebo teren uz nie je taky narocny ako minulý rok. Na zastavkach vidime, ako si ludia osetruju nohy. Niektori ich maju samy pluzgier a krvave rany. Cudujem sa, ze este vobec idu. Ale idu.

Hemeroidy su stale hemeroidy. Pri bolesti kolena som ne uplne zabudol. Su vsak stale tam. Tlacia sa stale z diery von ako mysi pri povodni.

Spime v dedine Barbadelo. Usli sme dnes cca 31 km. Tym, ze sme si vybrali kratsiu trasu, sa nam cesta skratila o dalsich 7 km. Do ciela ostava cca 110 km. O styri dni budeme hadam v SDC.

Buen Camino!

11. (26.) deň 22. 5. 2016:

122. **Villafranca del Bierzo** - 123. Pereje (5,3km) - 124. Trabadelo (4,7km) - 125. La Portela del Valcare - 126. Vega de Valcare (4,6km) - 127. Ruitelán (2,4km) - 128. **La Faba** (4,8km), Σ 23,8km, Σ 6,0hod, prejdene 627,0km, zostáva 168,2km

Na veceru sme mali slimaky. Nie na tanieri, ale pri obsluhu. Vecera trvala dva a pol hodiny. Medzi jednotlivymi chodmi sme vzdy vyhladli. Asi tam mali brigadnicku, ktora akoby prvý raz obsluhovala. Nakoniec uz bola zo vsetkeho taka dezorientovana a vystresovana, ze ani nevedela ako sa vola.

Cestou na ubytovnu sme zmokli. Prsalo celu noc. Rano vsak prestalo. Vstavame pred siestou, ranajky sa nepodavaju a tak si dame iba studenej vody a ideme. O dve hodiny sme v bare. Dokonca je otvoreny a dame si teple ranajky. Druhý den za sebou. Asi budem marod.

Az do pol jednej su uz vsetky bary, okolo ktorých ideme zatvorene. Konecne jeden otvoreny a tak vyskusame overene menu. Velke capovane. Dobre. Delaj vsak machri, ale zachod maji na dvore.

O druhej sme pred prvou ubytovnou. Nespekulujeme a berieme co maju volne. Samostatna izba za 33 €. Aj s utrakmi. Delaj vsak machri, ale zachod maji na chodbe.

Trocha si zdriemneme a ideme na pivo. Ideme si sadnut na terasu. Konecne vyslo slnko, ale fuka vietor. Beriem k pivu pistacie. 70 g za 3 €. Pri vylupovaní mi sem tam nejaka spadne na zem. Skor nez sa na nu vrhnu bacily ju dviham a zjem. Za tie peniaze im to nenecham. Este, ze sa tu nepasu kravy. Veceru mame v miestnej restaurácii.

Uz piaty den ideme cez hory, dediny takmer ziadne, len majere a statky. Vsade je citit puch dobytky a kravinov. Cesty a chodniky su same lajno. Niekedy je to ako minove pole a nie je kam stupit.

Prve dni sme nevenovali pozornost ochrane pred slnkom. Mam spalenu celu hlavu a usi. Mama nos a ruky. Sama chrasta. Nez budeme doma sa vsak z toho vylizeme.

Koleno boli od rana a tak mi je hned na zaciatku cesty do spevu - neboli, neboli, neboli, ... Nejakto to vsak rozchodim, raz za cas spravim bociana na lade alebo sa tvarim, ze mam drevenu nohu. Ked vidim niekorych putnikov, ze drobcia akoby mali nohavice spustene na pinguina, hned mi je lepsie, lebo mnohym je daleko horsie. Vravim si, ze nezajdu ani po najblizsiu zakrutu. Omyl. Rano ich vidim ako pokracuju s utrpnyim vyrazom na tvari dalej a najviac ma prevkapi, ze zasli tolko ako my. Takze co tam po jednom kolene. Zlata zila sa stale tvari ako hemeroid. Mast nepomaha. Nakoniec to predsa len bude otrava na potkany co mi predala lekarnicka.

Uz stvrty den su vedla cesty a chodnikov nepravidelne kazdych cca 200 m az 500 m osadene kilometrovniky s presnostou na meter. Stale ich sledujeme a komentujeme - dalsi km za nami. Este tych kilometrovnikov vsak bude velmi vela aj ked sa zda, ze ciel je uz blizko. Koleno vsak boli cim dalej tym viac.

Uz si snad konecne vyberieme volno, aby sme sa trocha zregenerovali, alebo si dame skratene etapy. Ved mame oproti itineraru stale tri dni naskok. Apropos bedeker. Odkedy sme sem prisli som ho este nemal z batoha ani raz vytiahnuty. Nic neplanujeme, kam prideme tam spime. Ak maju volne izby.

Sme na veceri. S objednavkami meskaju iba stvrt hodiny. Ako polievku mam stvrtiraz za sebou v ponuke putnickeho menu galicijsku polievku. Zaklad je spenat alebo nieco podobne zelene. Nevim to poznat. Kusok zemiaka, dve zrnka fazule a za hrst soli. Nevim sa zbavit dojmu akoby to niekto v kotly, v ktorom tu polievku uvarili vozil za nami a tam, kde sa ubytujeme nam ju ponukol. A tie zelene hovna potom! Keby som miestnemu gazdovi spravil kopku pred mastalou ani by to nerozoznal. Sme pre nich hovado ako hovado.

Druhý chod nám pani ponúka bravčové. Keď nám ho dva razy pred tým ponúkali vykluli sa z toho pečene, resp. grilované rebra. To nie je tiež moja parketa. Objednávam si baraninu. Chyba. Bravčové je pekný prírodný rezen. No keďže som som hladný, tak zjem čo som si objednal. No všetko naozaj nie. Ved ma poznáte aký som jedak. Polovicu dojeda mama.

Dezert. Mame objednanú zmrzlinu. Musím pripomenúť, že sme si objednávali prví. Pani nám pride oznámiť, že zmrzlina nie je. My sme prví informovaní. Ostatní sú zatiaľ v sladkej nevedomosti. Vymenuje nám zoznam čo ešte majú. Objednám niečo o čom vôbec nemám tušenia, že by mohlo byť. Pani sa po desiatich sekundách vracia. Asi sa pýta na nejaký syr. Už je z práce unavená, keď jej ešte nedošlo, že nie sme na ranajkách a ani na desiatej, ale rozpravame sa o večernom dezerte. Keď vidí naše nechápave tvare rezignovane mávne rukou a odchádza. Po chvíli prinasa plátok slaného ovčieho syra a na ňom plátok tuhej marmalady. Možno je to jam. Nevieť určité rozdiel. Vy áno? Alebo je to jedno? Pýta sa honey? Snad je to med? Poznam len money. To však nemajú na menu, ale budú to od nás chcieť pri odchode. Prikyvnem. Na ten honey. Tak je z mojej odpovedi vyvedená z miery, že sa už pri nás až do doby, keď ideme platiť nezastavi. V konečnom dôsledku však bol dezert aj bez honey najlepším chodom večere. Možno si to objednať aj na budúce. Kurva! Ako sa to volalo?

Spime v dedine Hospital da Cruz. Dnes sme presli 27 km. Do SDC ostava 80 km.

Buen Camino!

12. (27.) deň 23. 5. 2016:

128. La Faba - 129. O Cebreiro (4,6km) - 130. da Liñares - 131. Hospital de Condesa (5,1km) - 132. Alto do Poio - 133. Fonfria (6,4km) - 134. O Biduedo (2,3km) - 135.

Triacastela (6,8km), Σ 26,2km, Σ 6,5hod, prejdené 653,2km, zostáva 142,0km

Ked sme skončili s vecerou pytam si od servirky spinavy pohar, ktorý ma uložený medzi tzv. čistými poharmi. Pyta sa ma naco mi bude. Vravim Medicamento. Chapavo prikyvne. Ved ani ona by si nedala liek do čisteho pohara. Nakoniec sa este pyta na cislo izby, ze to musi zapisat. Kludne som ju mohol oklamat a povedat jej ine cislo izby, lebo pas mi neskontroluje. Na tych zamestnancov nie je ziadne spolahnutie. Ani v Spanielsku.

Uz pred siestou je na ubytovni rusno a tak vstavame aj my. Tesime sa na ranajky v restauracii. Zbytocne. Ved kto by vstavat tak skoro kvoli 50 ludom co su tu ubytovani. Takze zasa iba studena voda a o stvrt na sedem sme na ceste.

Po osmej hodine ideme okolo otvoreneho bufetu. Zasa teple ranajky. Uz aby sme isli domov, lebo si na to zvyknem a Karicku s Nitranom nevezmem viacej do ust. Hrozna predstava.

Krajina je menej zvlhena a tak aj koleno menej protestuje. Davame si konecne skratenu etapu. 32 km. Ideme celkom komotne a o pol tretej sme uz na ubytovni. Teplota je okolo 15 C a

tak sa nam ide celkom dobre a okrem ranajok mame este dve prestavky. Pivo do zamrznuteho pohara sme uz nemali tyzden, a o tom, ze by nam k pivu nieco dali ani nehovorim. Galiciania su nejaky divni. Ked aj pozdravime pozeraju na nas ako tie ich telce, neobtazuju sa odpovedat, a to som tie ich telce este urazil. Tie obcas zabucia. Asi maju strach o ten svoj dobytok, ze im ho uriekname.

Par kilometrov dozadu vidime v bare troch Nemcov. Chlapa a dve zeny. Lepsie povedane chlapa zenu a dve zeny. Popijaju a bavia sa. My sedime pred ubytovnou a pijeme pivo. Nemci prichadzaju. Chlap zena vpredu, zeny za nim. Jedna zo zien je vyzuta a ide iba v ponozkach. Chlap zena sa pri nas pristavi, prevrati oci k nebu ako dobre trafeny zajac poza usi a septne: Katastrofen! No vecer uz su vsetci na jeden obraz. Nemyslel som tym obraz chlap zena.

Zajtra a pozajtra ma podla predpovede prsat. Uz sa mraci. Neostava nam nic insie, nez verit, ze ich predpovede nie su o nic lepsie ako tie nase.

Dnes vecera prebehla bez ziadnej zaujimavosti. Okrem pripitych Nemcov. Nuda. Len ked som videl servirke na rukach latexove rukavice, spomenul

som si na jednu udalost v RP v restauracii Beveranda?, ci ako sa vola. Som na WC. Pribehne kuchar. Na rukach ma latexove rukavice. Neobtazuje sa dat si ich dole. Spravi co treba a odchadza. Dodrzal vsetky bezpecnostne predpisy, aby na WC nechtyl nejaku pliagu. Mozno si neumyva vtaka, ked ho musel drzat v rukaviciach. Hned ako odide z WC, ho vidim ako sa ponahla vydavat obedy. Dobru chut! Mozno tie rukavice mal preto, aby hostia nechtyli nejaku pliagu od jeho vtaka. Za takuto sebadisciplinu by mu mohli aspon dva razy do roka priznat titul zamestnanec mesiaca.

Spime v dedine Boente. Ako som uz pisal presli sme 32 km. Celkovo sme presli s minulym rokom 746 km. Tento rok zatiaľ cca 360 km za 12 dni, t. j. cca 30 km denne. Na to, ze chodime iba cez namestie do potravín, k masiarovi a na pivo to celkom ujde. Do SDC zostava este 48 km. O dva dni sme vo finale. Dufam!

Buen Camino!

13a. (28a.) deň 24. 5. 2016:

135. Triacastela - 136. Renche (5,5km) - 137. Samos (4,5km) - 138. Teiguin (2,3km) - 139. Veiga de Reiriz (4,3km) - 140. San Mamede (4,4km) - 141. Sarria (4,0km) - 142.

Barbadelo (4,1km), Σ 29,1km, Σ 7,3hod, prejdené 682,3km, zostáva 112,9km

13b. (28b.) deň 24. 5. 2016:

135. Triacastela - 136. San Xil (3,6km) - 137. Montán (3,5km) - 138. Calvor (5,6km) - 139.

San Mamede - 140. Sarria (5,8km) - **141. Barbadelo** (4,1km), Σ 22,6km, Σ 5,5hod, prejdené 675,8km, zostáva 112,9km

Pred siestou je na ubytovni uz ruch a tak vstavame aj my. Chceme si dat ranajky, no iba zacali vykladat tovar a tak so studenou vodou v zaludku odchadzame kratko po siestej. Na spanielske predpovede pocasia sa da spolahnut tak ako na nase. Prsat malo zacat po obede okolo druhej, tretej. No zacina uz pred siedmou. Pred pol osmou sedime v bufete na ranajkach a prestava prsat. Plastenky balime. O chvilu ich znova vytahujeme. A tak to ide cely den. Raz prsi, raz kropi a potom je poriadny lejak.

Ked prsi vsetci idu zamraceni, akoby sa ani netesili, ze sa blizi koniec. Uhanaju, ako by im islo o zivot.

Teren je dnes zasa narocny. Ostre dlhe stupania a potom zasa dolu. Koleno ma boli uz od rana a tak mu spievam jeho oblubenu odrhovacku. Mama s palickami tiez trieli ako so svorkou vlkov za sebou. Vlastne sa tak stale ponahla co sme tu. Kazdu chvilu ju musim upozornit, aby zvolnila tempo. Nieco pritom vzdy spomina o najslabsom clanku skupiny. Neviete co tym myslela? To sa jej ide s dvomi palickami! Ja si vystacim aj s jednou sprivatizovanou lieskovicou, od ktorej uz mam otlaky na rukach. S dvomi palickami to moze spravit kazdy.

Prechadzame lesmi, v ktorých rastu nam neznáme stromy a celý les od nich vonia. Mladé stromy majú listy ako buk, len sú hladké. Staré stromy majú listy ako broskyňa. Na stredných stromoch je niekedy vidieť obidva druhy listov. Kôra zo stromov sa v pasoch supe dole. Najprv sme si mysleli, že by to mohla byť skorica. Kôra však nevoní. Nakoniec rozmackám list a zda sa, že by to mohli byť eukalypty. No istí nie sme.

Dva razy sa zastavujeme na pivo. Dva razy prestáva pršať a tak si hovoríme, že keby sme presedeli celý deň v krcme, tak nezmokneme. Zvonka. Na duhom pive objednávam bagetu, no nakoniec to zmením na dve. Mal som oštat pri tej jednej. Bagety sú take veľke, že rozmyslame, že si dame každý polovicu svojej bagety zabalit. No nakoniec to po polhodine sedenia a premahania sa zvladame a pokračujeme smer SDC.

O pol tretej sa ubytujeme. Hotel za 55 €. Na recepcii mi dávajú kartu a po španielsky, anglicky a nemecky sa mi snazia vysvetliť čo mám s kartou robiť. Ako by som už niekedy nebol v hotely. Zbytočne sa snázili. Dávam kartu do zámku. Raz magnetickým prúžkom hore, raz dole. Nic. Po piatych minutach zbytočných pokusov som rozhodnutý, že im idem na recepciu vynadat. Nasadím si okuliare. Na karte

je mala, mne voľným okom neviditeľná šípka, ktorá je otocena hore nohami oproti popisu na karte. Španieli! Konečne sme v izbe. Je tu zima, že by tu človek ani svokru neubytoval. Nastavím nachádzam termostat a otocím ho na 30 C. O chvíľu sú radiatory teple a mama môže všetko poprat, lebo po dnešnom dni sme celí spinaví.

Chvíľu si pospíme a ideme na večeru. Z večere sa nakoniec vyklúje iba posedenie pri pive, lebo sme ešte stále najedení z obednejšej bagety. Medzitým stále prší a leje a tak ideme na izbu, lebo okrem hotela je tu iba pár polorozpadnutých domov.

Spíme v dedine Amente. Príznačný názov. Bude Amen aj nasej namahy,

unavy, bolesti a obavy z nasledujucich dni. Uz ma boli nielen koleno, ale aj priehlavok, ktorý si namaham, keď vleciem za sebou drevenu nohu, a na ktorom mam natiahnute slachy a mam ho opuchnutý. A tak som rad, že už nemusíme ísť ďalej, a že sme ostali tu v hotely, kým iní ešte v daždi pokračovali ďalej. Veď cieľ je už za rohom. Ak si prdnem a vietor bude fukať správnym smerom, tak už to musia cítiť aj v SDC! Dnes sme presli cca 30 km. Do cieľa ostáva už len 17 km. To zajtra doobeda prejdeme. Co tam potom, ale budeme robiť pol dňa bez chodze? Zajtra to už zvladneme, aj keby som to mal doskakovať na jednej nohe, doplaziť sa tam, alebo keby ma mama mala dotlačiť na invalidnom vozíku! Aj napriek tomu, že zajtra ma byť počasie ako dnes a nemáme sa teda na čo tešiť!

Hanibal ante Portas! Brány SDC otvorené sa! Putníci prichádzajú!

Buen Camino!

14. (29.) deň 25. 5. 2016:

142. **Barbadelo** - 143. Peruscallo (4,7km) - 144. Ferreiros (4,4km) - 145. Vilachá (3,7km) - 146. Portomarin (2,4km) - 147. Gonzar (8,0km) - 148. **Hospital da Cruz** (3,8km), Σ 30,2km, Σ 7,5hod, prejdene 712,5km, zostáva 82,7km

Ráno vstavame pred piatou a o pol siestej odchádzame po tradičných ranajkách. Studenej vode. Len čo vyjdeme von začína prsať. O pol hodiny už leje. Ideme pri svetle baterky cez les. Po ceste sa valia prúdy vody a tak sme o chvíľu mokri. Teren je zasa náročný a koleno začína bolieť. Už mu nespievam. Už sa to mohlo naučiť spievať same.

S prestávkami prší či leje až do SDC. O stvrt na desiat sme na mieste cín. Hľadáme podľa mapy informáciu

kanceláriu, kde vydávajú certifikáty. Leje. Hovorím miestnym názov ulice, no oni nás posielajú stále kdesi na druhý koniec mesta. Nakoniec sa dozvieme, že certifikáty už v informačnej kancelárii nevydávajú, ale ich vydávajú v centre SDC v budove, okolo, ktorej sme už dvakrát presli. Leje. Po hodine čakania sme pred jedenástou s administratívou hotovi. Leje. Hľadáme ubytovanie. Všetko obsadené. Leje.

Ideme cez námestie a tu zrazu dvadsať metrov od baziliky hotel. Vchádzajú don putníci a tak ideme aj my. Pri recepcii nie je nikoho. Pýtam izbu pre dve osoby bez rezervácie. Majú. Recepčný píše na papierik 29,5 €. Naco mi to píše. Ako keby som už niekedy nebol v hotely. V duchu si už premietam, ako sa tam znova ubytujem, keby som niekedy znovu prišiel do SDC. Prikyvnem. Mama mi hovorí, keď je to taká malá suma, že asi budeme na

izbe viaceri. Recepčný vytlačí fakturu a ja mu dávam kartu. Ani okom nemrknem. Na fakture je 229,5 €. Keby som platil v hotovosti, dam mu 230 €, nech si na seba niečo kúpi. Citím sa tu ako chudobný človek v bohatom meste.

Ubytujeme sa a idem na WC. Mama ide tiež. Keď sa vráti, pýta sa kde som cural. Vrávím do bidetu. Za tie peniaze si môžem curat kde chcem, aj do skrine. Neskôr zistíme, že je to historická budova kláštora a je to jediný 5* hotel v SDC. Lepšie sme si už ani nemohli vybrať.

Ideme von. Idem vybrať peniaze z automatu. Vložíme kartu a potom zistím, že je tam klavesnica ako pri pocitaci. Po piatich minútach badania v spanielcine vyberám peniaze. Mama vrávi, že ani Ti to necinklo. Ja jej odvetím, že dnes už cinkalo dost.

Od rana sme okrem studenej vody v hotely nič nejedli. Ideme do baru. Objednávam dve veľké a dve zapekacky s prosutom, ktoré majú na pulte. Pivo je dobré. Než nám prinesie vystavenú zapekacku, tá sa cestou zmení na rozmocenu zemlovku poliatu rozmixovanou rajčinou. Odporne. Zo pat rázy si odkrojím, potom to však už nedokážem dostať do žalúdka a vyplúvam to na tanier. Pinkel je ešte prekvapený, že som to nejedol. Nech si tým krmí doma svine a mne nech dá poriadnu bagetu.

Na stanici kupíme lístky na vlak do Madridu. Kupu spojíme s ochutnavkou piva v miestnom bufete. Nadchlo ma to tak, ako bageta v bare.

Ďalší čas venujeme obhliadke katedrály a mestu. Po dvoch hodinách sme už mimo centra a ideme do krcmy. K pivám nám servírka donáša štyri taniere pochutín. Aby nepovedala, že sme nevdacní, tak si objednávame ešte po pive. Prináša nám bagety. S premáhaním sa snažíme to čo nám doniesla skonzumovať, aj tak to však všetko nezjeme. Za 12 € máme plné žalúdky tak, že už ani nejdem na večeru.

Vecer o pol osmej je omsa za putnikov v katedrale. Na zaciatku citaju pocty osob a ich narodnosti, ktorí dorazili do SDC z vybratych miest. Je medzi nimi aj SJDPD. Nas vsak neuvadzaju. Ved si nebudu drat hubu kvoli dvom Slovakom. Nabuduce nas bude musiet ist viacej, aby si vsimli, ze existuju aj Slovaci, lebo vsade si mysleli, ze sme Slovinci. A to je oproti nam krpaty narod, neviem ci ich je aspon polovica co nas. Mali by sme to tam zabrat a vyhlasit za Slovensko, potom si nas uz

hadam nebudu mylit. Na zaver omse bolo teatro s kaditelnicou velkou vyse metra. Piatl chlapi ju rozhojdali a ta lietala na lane od jedneho stropu k druhemu. Velkolepe divadlo! Uz len kvoli tomuto sa sem oplatilo ist aj ked to trvalo iba par minut.

Po omsi ideme este na jedno zdravotne, kde sme uz boli. Capovane doslo. Tak nam pani nanuti flaskove a k tomu zasa dve misky pochutin. Rychle vypijeme a bez dojedenia odchadzame prec, aby nas tu nevykrmila.

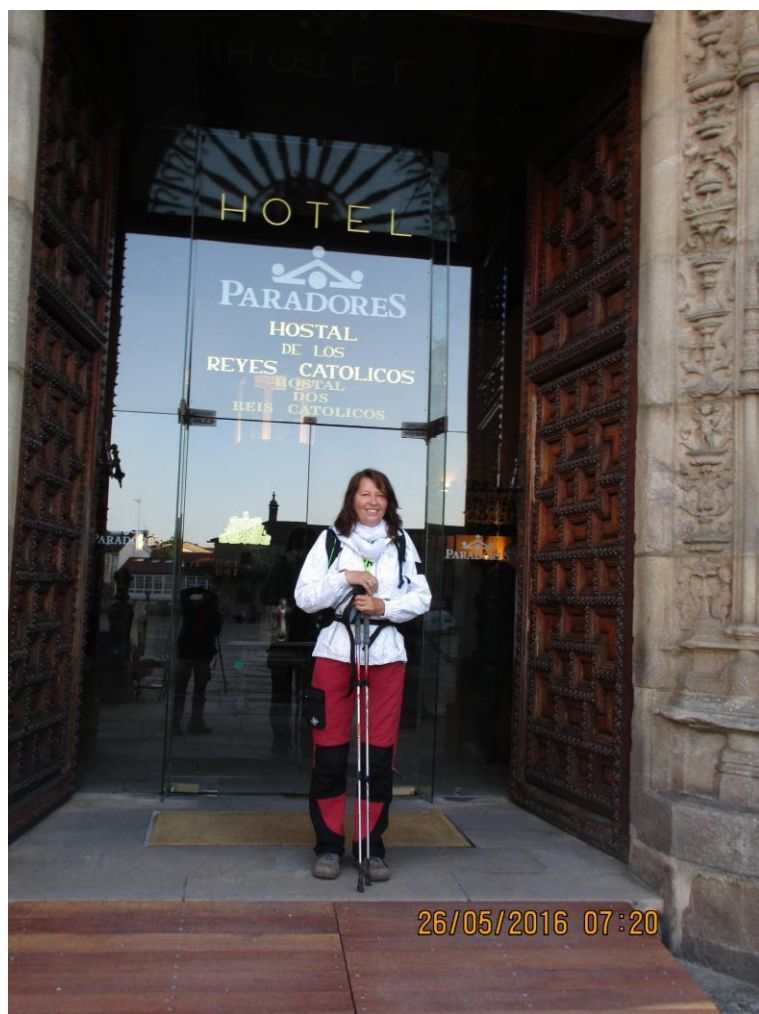
Zajtra rano pokracujeme smerom k Atlantiku. Cca 90 km. Uvidime ako daleko zajdeme. Mame na to pat dni.

Buen Camino!

15.deň (30.) 26. 5. 2016:

148. Hospital da Cruz - 149. Ligonde - 150. Areize (5,8km) - 151. Palas de Rei (2,9km) - 152. San Xiao (3,1km) - 153. O Coto - 154. Leboreiro (6,4km) - 155. **Mélide** (5,6km), Σ 28,5km, Σ 6,5hod, prejdené 741,0km, zostáva 54,2km

V cene ubytovania v hotely sme mali zaplatene aj ranajky. Podavaju ich az o 7,00 hod. Na nase pomery neskoro, ale vydrzime v posteli ked ich uz mame zaplatene. Oplatilo sa. Pred svedskymi stolmi sa velkym oblukom vyhnem tackam s roznyh pecivom a mierim rovno k pultu so salamami a sunkami. Je ich ale 15 druhov. Konecne poriadna strava, k tomu syry a stredoeuropsky chlieb. Co viac si zelat? Oci by jedli, zaludok je vsak uz plny. Mama si da este za tanier ovocia a ideme prec. S tymito ranajkami nie sme este ani na obed hladni.

nevestinca, kedze sa nevedeli chovat civilizovane. Je ubytovany tam, kde aj my. Stretavam ho na chodbe pred umyvarkou. Znova sa zdravime, s usmevom na tvari tisko septne: Achoj!

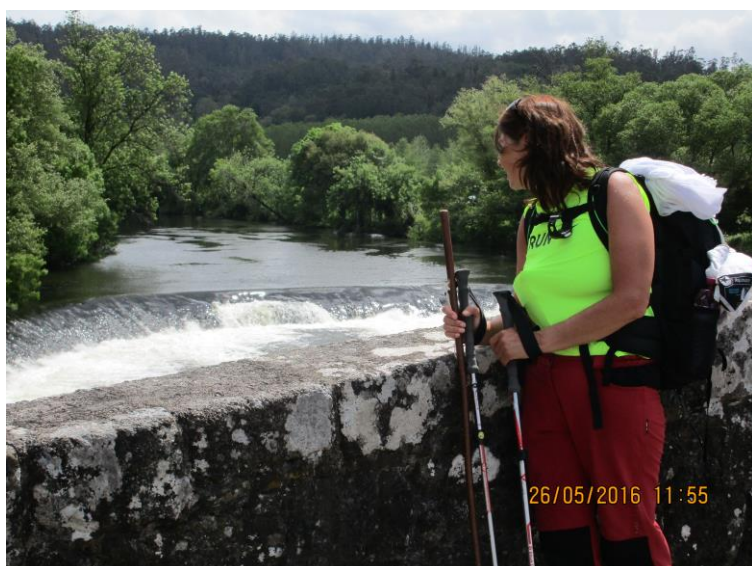

O pol deviatej odchadzame. Cestou sa dva razy do obeda zastavime na pivo. Potom dlho nic. Az o pol piatej prvý bar a ubytovna. Nastastie maju este volne miesta a tak sa ubytujeme, za 24 €. Dnes ziadne prekvapenie. Je to vsak oproti vcerajsku rozdiel ako sediet na zachode alebo byt pod nim. Na izbe je nas 16. Spali sme vsak uz aj horsie a sme radi, ze nemusime ist este do dalsej dediny.

Spime v dedine Vilaserio. Presli sme podla bedekra 34,6 km. Asi to maju zle zratane, lebo cisteho casu sme isli menej ako sedem a pol hodin. A to bol dnes teren zasa ako stvoreny pre moje koleno. Same klesanie a same stupanie.

Cestou sme dnes viackrat stretli Nemca, chlapa zenu a veselo si navzajom zamavali. Ide sam. Zeny uz asi stihol predat do miestneho

Mama spi uz pred vecerou, tak neviem ci na nejaku vobec pojdeme. Nakoniec ideme na pivo. Objednavam na jedenie iba bagety, nakoľko nie sme hladni. Tie su zasa take velke, ze doma by som ju jedol dva dni. Snazime sa, no aj tak ich nevladzeme zjest. Tak si ich nakoniec zabalime na rano. Nemusime mat zasa iba studenu vodu. Pozorujem ludi pri stoloch ako jedia. Neviem to inak nazvat ako zranie. Ja nie som schopny zjest jednu bagetu a oni si ju daju ako predjedlo a este navrch hlavny chod. Ludia raz vyzeru sami seba. Ako pasomnica co sa zahryzla do svojho chvosta.

Buen Camino!

16. (31.) deň 27. 5. 2016:

155. Mélide - 156. Boente (5,0km) - 157. Castañeda (2,8km) - 158. Ribadiso da Baizo (3,1km) - 159. Arzúa/Centro (2,1km) - 160. A Peroxa (3,3km) - 161. Calle (4,2km) - 162. Brea (5,9km) - 163. **Pedrouso Arca do Pino** (5,8km), Σ 33,2km, Σ 8,3hod, prejdené 774,2km, zostáva 21,0km

Rano sme isli smerom na Fistereiru. Nakoniec to bol smer Muxia. Ale podme pekne po poriadku! Od jednej hodiny v noci som bol uz hore, lebo som sa prevaloval zo strany na stranu. Raz som pocuval zvuky chrapajucich a potom zvuky vzdychajucich, ktorí nemohli spat kvoli tym chrapajucim. Konecne tristvrte na sest. Rychle a nesetrne voci ostatnym vstaneme a o siestej uz sme vonku. Na ranajky tradicna studena voda. Za svetla baterky odchadzame. Pol hodiny vsetko OK. Potom prideme do osady s

piatimi domami a majerom. Narazime na krizovatku s piatimi cestami. V strede je znacka oznacujuca, ze sme na dobrej ceste. Zatial. Smerova sipka chyba. Preskumame tri cesty do vzdialenosti cca 200 m. Nic. Jedna ide na majer, druha do pola. My sa rozhodneme pokracovat v ceste, ktora je pokracovanim tej nasej povodnej. Osudova chyba. Mozno sme sa mali vydat cestou, ktora sa otaca o 180 stupnov oproti nasej prichodzej ceste. Mozno. Uz sa to nedozvieme. My sme sa od povodneho smeru, ktorym sme mali ist odklonili iba o 90 stupnov. Mohli sme dopadnut aj horsie. Spanielska zidobolsevicka vlada pre sexualne mensiny schvaluje zakony, ktore ich vraj nemaju diskriminovat. Ale, aby pre turisticku mensinu zabezpecila riadne znacenie chodnikov, to ju ani nenapadne!

Po pol hodine chodze cez les vidime svetla dediny a pocujeme ruch na ceste. Ideme tym smerom. Sofera, co dovezol tovar do restauracie sa pytam na smer do Fistereiry. Ideme presne opacne. Este, ze to bolo iba cca 200m. Otacame sa a ideme po statnej ceste v obave, ci nas vobec dobre poslal. Po hodine sme na kruhovom objazde, vidime smer Fistereira a Muxia. Ciastocne nam odlahne. To este netusime, ze za cely den sa nestretneme s turistickou cestou. Este,

ze nam zo vcerajska zostala kazdemu polka bagety!

Po 12 km prichadzame do dediny, kde kupujem v potravinach kazdemu dva banany a cokoladu. Prichadzame do krcmy. Pipa chyba, zato vsak maju plesnive stropy. Delaj machri a zachody maju naslapovaci ako v Bulharsku, ci Turecku. Tu si clovek noviny veru neprecita. Davame si po dve tretinkove flaskove a odchadzame.

O hodinu a pol prichadzame k dalsiemu kruhovemu objazdu. Smer Muxia, 15km. Mama mi prezradi, ze odbocku do Fisterei videla pred 5 km.

Uz sa nevraciam a ideme stale po statnej ceste. Niektori soferi nam fandia, blikaju nam a mavaju. Som si vsak isti, ze niektori si myslia, co tu tito dvaja idioti na statnej ceste robia?

Po 5 km od odbocky na Muxiu je dalsia krcma. Pipu sice maju, ale capovane aj tak nie. Znovu si davame po dve tretinkove flaskove. Pani nam k tomu prida male bagety. Miestneho konzumenta sa pytam, kde vlastne sme? Rukami nohami sa dorozumieme, ze o dva kilometre natrafime na povodnu turisticku trasu. Nekecal! Ocenujem jeho zmysel pre orientaciu v terene. Kto by si to bol o tych Spanieloch pomyslel? O pol tretej vchadzame do dediny Quintans.

Vrhneme sa do prvej restauracie a ubytovne, ktoru vidime. Neobsadene! Apartman za 24 €. Znova je to oproti vcerajsku ako sediet na zachode alebo byt pod nim. Lenze teraz je to opacne ako vchera. Po zlozeni batohov ideme hned na pivo. K pivu dostavame nieco ako rizoto s kari korenim a morskymi priserami. Sme hladni a tak jeme. Pri jedeni sa radsej pozerame na turistov prechadzajucich okolo. Nas hlad nie je vsak az taky velky, aby sme zjedli nieco, co v rizote? vyzera, ako nasekane potrubie darov mora. Davame si este jedno a ideme osprchovat.

Dnes sme sa ocitli niekde, kde sme mali byt az za dva dni a prist z uplne ineho smeru! Do Fisterei pojdeme teda od lesa. Toto by nam ziadna cestovna kancelaria nedokazala naplanovat. Isli sme po cestach, kde sa turista ocitne iba ak nema dostatočne vyvinutý zmysel, ci pud pre sebazachovu alebo nechceným riadením osudu. Skuste hadat co to bolo.

Ideme na veceru. Obsluhujuca hned na zaciatku vyvola zmetky jej absolutnou neznalostou slovensciny. Mala by si vstupit do svedomia. Mohla by sa aspon prihlasit na nejaky dialkovy

kurz, ved pri tolkom pocte Slovakov, ktorí tadial prejdú svoje vedomosti bohato využijú. Objednávame si miesany šalát s tuniakom a pečené kura a bravčové. Od šalátu sa nado mnou vznáša rádioaktívny smog a to ho ešte len pripravujú v kuchyni. Na zajtrások radšej nemyslím. To zasa budú výrobky! Večer zaležeme veľkým chladeným a ideme spať. Ak sa nám bude zajtra dariť ako dnes neviem, či vôbec máme rano vstať.

Ako som už napísal sme v dedine Quintans. Do Muxie nám chyba prejsť podľa kilometrovníka pri ceste ešte 8 km, podľa turistického znaku, ktorú sme objavili až 12 km. Takže zajtra pokračujeme a dúfam, že vykročíme pravou nohou. Dnes sme presli za cca 8,5 hodín ani som neviem koľko. No môže to byť plus minus 35 km.

Buen Camino!

17. (32.) deň 28. 5. 2016:

163. **Pedrouso Arca do Pino** - 164. Amental (4,3km) - 165. San Paio (4,1km) - 166. Lavacolla (2,2km) - 168. Monte de Gozo (5,3km) - 169. **Santiago de Compostela** (5,1km), Σ 21,0km, Σ 5,3hod, prejdene 795,2km, zostáva 0,0km, do **Nuestra Señora de la Barca** zostáva 115,0km

Od večera stále prší a leje ako z krhľe. Blízka sa ako by bol silvestrovský večer. Rano už neprší. Spíme do siedmej. Konečne klud a žiadne chrapanie, funenie a vzdychanie spoluubytovaných. Dame si tradičné ranajky - studenú vodu. Ranajky začínajú podávať, ako sa včera vyjadrila servírka niekedy medzi ôsmou a deviatou. Necakáme. Po siedmej odchádzame. Este nie sme ani za tretou zakrútkou a zrazu lejak, že nie je vidieť na krok. Než dobehneme do

kravskej mastale 50 m sme napoly mokri. Chvilu čakáme, dažď je miernejší a ideme. Zasa same kopce a klesania. Po deviatej hodine sme v Muxii. Schádzame k moru. Skúsam či je slane. Je. Kto by to do tých Španielov povedal. V bare si dávame ranajky a hľadáme informáciu službu alebo úrad, kde by nám vydali certifikát o absolvovaní trasy. Všetci na

nas nechapavo pozeraju. Cely tyzden sa zasivaju a my chceme, aby v sobotu o desiatej pracovali. Cez vikend nepracuju. Kto chce certifikat nech si pocka do pondelka.

Za hodinu obideme celu Muxiu a odchadzame. Bez toho, aby sme sa pytali, nas majitel otvorenej garaze posielal smerom na Fistereiru. Po 300 m sme na konci mesta a ziadnej znacky. Dnes sa vraciame radsej este z kratsej cesty. Tento Spaniel nema ziadny zmysel pre orientaciu. Možno ma vsak zmysel pre kanadske zartiky. Tento mu vsak nevisiel. V garazi je jeho kamarat a ten nas posielal uplne opacnym smerom! Cestou sa pre istotu niekoľkokrat opytame ci ideme spravnym smerom. Ideme spravne.

Cela cesta do SDC bola dobre znacena a za celych 800 km sme sa iba raz pytali, ktorym smerom dalej. Sem tam si nejaký miestny podnikateľ snažil presmerovať trasu tak, aby išla okolo jeho krcmy či ubytovne, ale týmto nastrahám sme sa s úspechom vyhli. Za posledné dva dni to vsak bolo zo dvadsať krat. Miestni obyvatelia majú asi radi turistov a chcú, aby sa u nich zdržali čo najviac.

Zasa ideme cez les, stupania a klesania a bez ziadnej krcmy. Ideme 15 km. Po styroch hodinach sme o pol tretej v dedine Lires. Z kopca vidim obrysy pripominajuce ubytovnu alebo hotel. Je to vsak cintorin s kolumbariom, ktore tu maju vsade. Su tam len dlhodobu ubytovani. My mame este chvilu cas? Za 35 € sa ubytujeme v sukromi. Domaca nas chce napajat plechovkovymi dobrotami, no my vsak odolame a nase kroky okamžite po zložení batohov mieria do restaurácie, reklamu ktorej sme pred chvíľou videli.

Davame si dve, resp. tri a spokojni ideme na privat. V restaurácii už vladne predzapasova nalada vecerneho finale LM. Ved finale hrajú domace timi. Ukazujú priame zabery z Milana, fanusikovia oboch klubov su už v tranze. Miestni sa chystajú. Vecer sa tam chystame na veceru a snad nam dovolia, aby sme sa aj my pozreli. Len musime zistit komu fandia, aby nam nerozbili huby. Ak nie, TV nam už teraz domaca naladila na kanal, kde budu zapas vysielat. Len, aby sme nezaspali skorej ako začne zapas.

Ideme na veceru. V jedalni Pilgrins Menu a ani Menu del Dia nemaju. Dat 50 € za veceru, ktora mi nebude chutit sa mi zda vela. Odchadzame teda do vycapu a objednavame si bagetu a capovane. Vonku zasa prsi a je tam zima. Sedime pri dverach. Vchadza vyzita panicka a tvari sa ako miss krasy z roku 1900. Muzealny kus. Nezatvara dvere. Vravim jej: Co mas v riti oje? Okamzite pochopi co chcem bez toho, ze by som jej to prekladal do spanielciny, resp. inych mne neznamych jazykov. Asi je to vseobecne pouzivany celosvetovy vyraz a staci ho povedat s dostatocnym dorazom. Zatvara dvere. Uz sa nenesie ako byvala miss krasy, ale ako jednocentovka do banky za urok 0,1 percenta.

Je pol osmej, v TV bezi nejaky tisicdielny serial. Vravim vycapnikovi: La Final! Hned pochopi a preladije. To netusim, ze este hodinu a pol budeme pozerat zabery spred stadiona, resp. rozne hovory a komentare. Ked zacnu davat zostavy, vycapnik zacne preladovat na iny kanal, lebo je spatny obraz. No nezabil by si ho? Len co zacne zapas pride za mnou jeden z hosti a pyta sa ma ci je to Playstation. Ja, futbalovy znalec vyvalim a prevratim nanho oci ako odraty kralik. Pochopi, a odchadza k svojej znudenej panicke, ktora mozno sledovala ten tisicdielny serial. Zapas sa nevyvija podla mojich predstav a po skonceni zapasu mam este aspon pat minut pokazeny den. Nez zaspim. Zasa vyhrali tak ako pred dvomi rokmi bieli homosexuli vedeny Harapesom. Po poslednej penalte zistujem, ze vitazom nikto nefandil a vsetci sa ako na povel

zdvihaju a odchadzaju prec a nikoho uz nezaujima odovzdavanie trofeje. Balet je asi vseobecne oblubeny tak, ako tici-taca, ci ako sa to vola v predvadzani ich hlavných konkurentov z FCB.

Domaci konzumenti pozeraju zapas asi doma. Je nas tam zo desat. Ja s mamou, traja nemecki dochodcovia a zbytok nedefinovaných fanusikov. Nemci to roztocia. Objednaju si jednu flasu vody a pri tej vydrzia az do konca zapasu. Ostatni su tiez nejaki dietni, akoby boli po nocej a cely zapas usrkaju dvojdecove pivo. Aby nas vycapnik nevyrazil von, tak drzime s mamou konzumaciou. Ked si davam piate pivo, Nemcom uz tecu sliny ako psom pri harajucej sa fene. Uz sa rozhodujem, ze po jednom zoberiem aj im. Ved ked mozem zobrat pivo ciganovi v Sastine, preco by som nemohol zobrat aj im. Co oni su horsi? Odolam vsak

a vravim si, nech im ho zoberie Anca M. Nemyslim Malikovu, ale tu ich Ancu. Keby mali nafukovaciou Ancu mozno by sa mali lepsie.

Som presvedceny, ze vycapnik tam este nemal takych dvoch hosti zo Slovenska, ktorí by za poobedie a vecer vypili spolu 14 piv. Tiez som presvedceny, ze uz tam mal takych troch Nemcov, ktorí nepoznaju mieru vypili celu flasu vody.

Spime v dedine Lires. Do Fistereiri nam ostava 15 km. Pozeral som dnes mapu. Nasa vcerajsia cesta smerom do Muxie nemohla byt kratšia ako sme isli. Asi to tak malo byt, ze nasa cesta skonci na Konci zeme. Ved ako by to vyzeralo, ze

najprv by sme prisli na Koniec zeme a az potom do Muxie! To by nemalo ziadnu logiku. To by nebol Koniec zeme! A Muxia by sa musela volat Fistereira!

Buen Camino!

18. (33.) deň 29. 5. 2016:

169. **Santiago de Compostela** - 170. Carbalal (4,6km) - 171. Alto do Vento (4,4km) - 172. Alto do Mar do Ovellas (5,1km) - 173. Ponte Maceira (3,0km) - 174. **Negreira** (4,0km), 22,1km, Σ 6,0hod, prejdené 817,3km, zostáva 92,9km

Po včerajších pivách spím ako zarezaný, nikto nechrape a nevzdychá a zobudí ma až kohút o pol siedmej a o siedmej odchádzame. Celú noc zasa pršalo. Ranajky máme tradične - studenú vodu. Už to je otravné. Nikde však celou cestou nebol ziaden bar a ranajkujeme až vo Fistereiri, kde prichádzame o pol desiatej. Este aj posledný deň je cesta a chodníky samý kopec a klesanie. Dnes to však všetko skončilo. Cestou zopár krát zmokneme, ale už je nám to jedno.

V prvom hotely majú obsadené. Ubytujeme sa v ubytovni o pár metrov ďalej. Spolu za 24 €.

Mesto prejdeme za tri hodiny hore a dolu, a to este ideme 3 km k majaku. V mestskej ubytovni nám dajú osvedčenie o absolvovaní trasy. Je nedeľa a oni si uradujú. Ako by si to nemohli nechať na pondelok. V tomto Španielsku sa neda na nič spoliehať.

V miestnom kostole je sviatok prvého prijímania. Všade strieľajú delobuchy. Po uliciach chodí procesia. Cesty sú posypané kvetmi. A k tomu miestna kapela. Chodia po celom meste a my im vždy nadbehujeme, aby sme sa pozerali.

Po obhliadke mesta vykonáme povinnú navštevu miestnych pohostinských zariadení. Konečne pivo do ľadových pohárov. Vychutnávame si ho, už také pivo viacej piť pravdepodobne nebudeme. Je vyborne. Vycapník a jeho pomocník majú dnes sutaz, kto znesie viacej alkoholu. Zatiaľ je to nerozhodne. Obaja sú však zrelí na vhoďenie uterákov do ringu. Večer keď ideme este na jedno rozlúckové vidíme pomocníka o tri ulice ďalej. Veselo si vykracuje k domovu a vycapník musí teraz behať za dvoch. Možno pri tom aj vytriezvie. Ako som už písal, na zamestnancov sa vôbec neda spoliehať.

Pred večerou sa ubytovnou začne siriť neskutočný smrad. Zobudí aj mamu, ktorá spi. Idem pozrieť čo sa deje. Mladý poddany Anci M., nemyslím Malikovu, sedí na schodoch a vyzuva

si topanky. Musel sa uz narodit ako hovno, lebo aj tak smrdi. Hladam kolajnicu a zeleznu tyč, ktorou by som buchal na kolajnicu a vyhlasil tym chemicky poplach. Spaniely vsak na krizove situacie nie su evidentne pripraveni. Ostava nam posledna moznost. Utek z ubytovne a hladanie azylu v zabezpecenych zariadeniach. Rano zistujeme, ze topanky musel na noc ulozit do igelitoveho vreca.

Ideme na veceru. Vsade vsak ponukaju iba morske prisery a ich klony. Mama ma dnes oci iba pre volske oci. Ja mam zasa po vcerajsku oci iba pre spanie a hlad mi vobec nechodi po rozume. Konecne najdeme restauraciou, kde si mama vyberie o com sa jej cely den sniva. Pri plateni zistujem, ze som mohol za tie peniaze kupit na Manhatane mrakodrap. No ideme este na jedno ladove a spokojni ideme spat.

Zajtra rano chceme ist autobusom do SDC, kde budeme dva dni. Tu je zima a na kupanie nie je ani pomyslenie, aj ked uz po obede neprsal. Miestni chodia v zimnych bundach, ako na Troch kralov.

Nazov Finesteira je pisany roznyimi sposobmi: Fistera, Fisterre, Finesterra, Finesterrae a moznost este dalsie verzie, o ktorych neviem. Ja pouzivam nazov podla bedekra. Ale ktory z nazovov je spravny nemam ani potuchy. Moznost to nevedia ani Spanieli.

Cesta je uz za nami. Uz sa len dopravim v poriadku domov a doma doliecit bolave kolena a slachy. No lepsie by bolo povedat celeho cloveka. Teraz by sa este zisla dovolenka na zotavenie po dovolenke. Ak som dobre ratal, tak tento rok sme presli 522 km za 18 dni. Priemerne 29 km za den. Poslednych 300 km som odkrival a mal som tisic chuti to zabalit. Z batohu som tento rok

nevychodil ani ponožku a všetko nesiem naspät domov. 9,5 kg. Dalo by sa to zredukovať na cca 7 kg, možno aj menej, lebo niektoré veci som nemal z batoha ani vyťahované a tretinu satstva som vôbec nepoužil. Je to aj tým, že mama tento rok viacej prala a nemusel som z vystroja nič vyhadzovať. Lenže stastie praje pripraveným a nie tým, ktorí nanho čakajú. Pôčasie je vždy dobre, len turisti sú špatne vystrojení, resp. oblečení. Takže radšej pár kil navyše a potrápiť sa s nimi, než potom kdesi zbytočne prechladnúť alebo zamrznúť alebo čakať na pomoc, ktorá neprichádza.

Buen Camino!

19. (34.) deň 30. 5. 2016:

174. **Negreira** - 175. Camiño Real (4,1km) - 176. A Pena (3,8km) - 177. Vilaserio (4,6km) - 178. Cornado (2,2km) - 179. Santa Marina (6,0km) - 180. Bon Xesús (2,8km) - 181. Corzón (5,7km) - 182. **Olveiora** (4,0km), Σ 33,2km, Σ 8,3hod, prejdene 850,5km, zostáva 59,7km

Ubytovňa bola nakoniec obsadená cca na polovicu a tak to s chrapaním a vzdychaním ubytovaných nebolo až také zlé. Ráno vstaváme o pol siedmej. O siedmej odchádzame na ranajky do bufetu, ktorý sme si včera obhľadli a vieme, že tam majú otvorene už od rána.

Celu noc zasa pršalo a prší aj ráno. Galicia je čo sa týka počasia presne taká, ako je opísaná v bedekri. Za posledných 10 dní osem krát pršalo. Včera som zisťoval ceny taxi do SDC. 80 € až 95 €. Ideme autobusom za 26 € spolu. Autobus prichádza pol hodiny pred odchodom. Utekáme z baru na zastávku. Tam zisťujeme, že nás cestuje cca 100. Vodič predáva tristvrte hodiny listky a o pol deviatej odchádzame. Nakoniec musí prísť este jeden autobus, aby sa všetci cestujúci pomestili. Aspoň raz musím Španielov pochváliť za ich operatívnosť, aj keď ďalší autobus neodísel podľa cestovného poriadku. U nás by sa to skončilo konštatovaním: Máte smolu, ďalší spoj ide o tri hodiny. Ja som mal predstravu, že ráno pôjde zo pat turistov a nie taká karavana. Už iba na

tomto je vidieť, v akých množstvách putujú turisti od jednej etapy k druhej, resp. koľko ich ročne absolvuje trasu.

Autobus ide po ceste, ktorou sme sa my s mamou pred styrimi dnami vydali smerom na Finesteiru a skončili sme smerom na Muxiu. Dnes na ceste nie su žiadni pomatenci, ktorým by som rad zamaval a povzbudil ich. Dokonca to vyzera tak, ze cesta autobusom je podstatne rychlejsia a pohodlnejsia.

V autobuse su vsetci ticho ako po pohrebe. Zo vsetkych vyprchal adrenalin, ktorý mali este vcera a možno este rano v zilach a vsetkych premaha unava a dojmy poslednych dni. Hlavou sa im nahanaju myslienky a spomienky na to čo vsetko prezili za čas straveny na ceste a čo im cesta dala, resp. vzala.

Pred desiatou sme v SDC. Ideme do centra zohnat ubytovanie. Sto metrov od hotela, kde sme boli ubytovani minuly tyzden je hotel. Tento krat je to podstatne lacnejsie. 58 €. Usetrili sme na taxi, takže ho máme zadarmo.

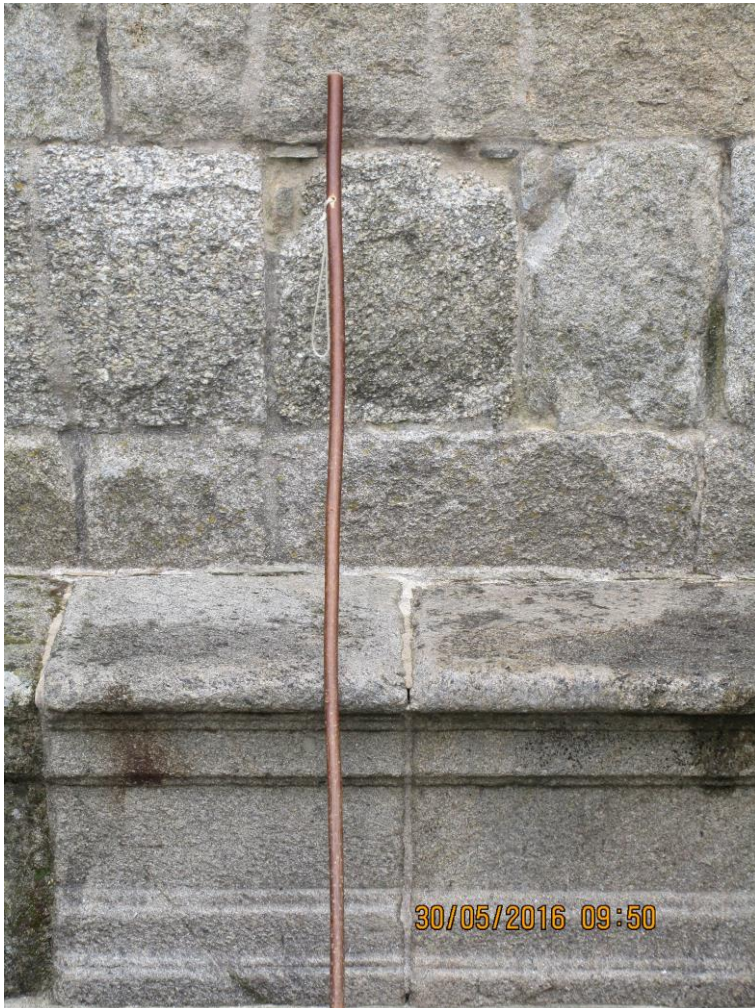
Ideme do centra, zasa prsi a tak ideme do katedrally, kde je omša za putnikov. Zasa nas nespominaju, ale aj tak vydrzime do konca. Znova je na konci omše teatro s kaditelnicou, ktoré po skončení prítomní odmenia potleskom.

Palicu, ktoru som nasiel a isiel s nou vyše 500 km zoberiem so sebou ku katedrale. Posledne fotografie ako ju drzim v rukach a opieram ju o bocny vchod katedrally. Po omši jej tam už nie je! Tomu kto si ju zobral nech posluži tak dobre, ako poslužila mne! A možno som ju iba doniesol povodnemu majitelovi, od ktoreho som ju mal iba pozicanu a ten bude rozpravat príbeh o tom, ako ju po troch tyzdnoch nasiel a bude to považovat za zázrak. To je vsak už iny príbeh a my vieme, že zázrak to nebol.

Po omši ideme na obed a mama ma prehovori na pizzu. Vojdeme do restauracie. Je tam zima ako vonku, kde su domorodci zasa poobliekani v zimnych bundach. Idem na WC. Je tam daleko teplejsie ako v restauracii. Vravim mame, aby nam pizzu servirovali pri pisoaroch. Odmieta sa pridat k mojej iniciative a tak ostavame v restauracii. Zohrejeme sa az jedným chladeným, ktoré sme si objednali k pizze. Po chvíli sa vsak v restauracii otepli, vyhrievaju ju tri grili na kebab a pec na pizzu. Ked už je tam potom teplo, tak si davame este dalsie dve capovane.

Pozorujeme z restauracie prechadzajucich sa ludi. Mama vravi, ti domorodci su aki skaredi. Ja to zaklincujem: To zasa budu výrobky!

Pozorujeme dalej prechadzajucich ludi. Zrazu zistujeme, ze sme v celom SDC sami! Este minuly tyzden tu boli s nami ludia, s ktorymi sme sa denne stretravali, zdravili a navzajom sa povzbudzovali, aby sme to nevzdali a vydrzali az do konca. Niektorych sme este stretavali aj dalsie styri dni nasej cesty po odchode z SDC, niekteri isli este dnes s nami autobusom do SDC. A zrazu nic! Same nezname tvare, ktore nam nic nehovoria. Vsetci sa rozbehli do svojich domovov, tak ako to zajtra spravime aj my!

Pomaly sa prechadzame po historických ulickách SDC. Zasa leje a tak ideme na hotel. Uz sa nemame kam ponahlat. Misia je splnena. A zajtra máme este takmer celý den. O piatej po obede nam ide vlak do Madridu, kde budeme po desiatej hodine. A potom uz len letisko a domov.

Na veceru ideme zasa na pizzu a pivo. Zasa leje. Po hodine to vsak prestava a vychadza slnko. Znovu prechadzka po starom meste a na hotel. Ranajky podavaju az o deviatej, teraz uz vsak máme cas a tak si na ne v klude pockame.

Preukaz s peciatkami potvrdzujucimi navstevu miest a dedin, ktorymi sme prechadzali je takmer plny. Peciátky sme si doteraz davali iba tam, kde sme spali. Vcera sme zistili, ze máme este sest volnych policok. Tak teraz

behame po krcmach a restauraciach, aby sme preukazy vyplnili do posledneho miesta. Po namahe vydanej medzi miestami ubytovania je toto podstatne prijemnejsia a lahsia misia. Mozno by organizatori pute mohli vydat certifikat aj tomu, kto prejde aspon 100 km po miestnych krcmach SDC a vsade mu potvrdia, ze sa tam zdrzal aspon hodinu a skonzumoval nieco obsahujuce alkohol.

Buen Camino!

20. (35.) deň 31. 5. 2016:

182. Olveiora - 183. Hospital (5,2km) - 184. Ermita de Nuestra (5,4km) - 185. Ermita San Pedro Martír (3,5km) - 186. Caminos Chañs (4,4km) - 187. Sardiñeiro (7,2km) - 188. Hermedesuxo (3,2km) - 189. **Fistereira** (3,0km), Σ 31,9km, Σ 7,8hod, prejdene 882,4km, zostáva 27,8km

Dnes sme si pospali do osmej. Izbu sme mali sami a tak bol v noci klud. Nikam sa nemusime ponahlat a ranajky podavaju aj tak az od deviatej. Batohy nam dovolili nechat v hotely a tak pred desiatou ideme na lahko do mesta. Konecne dnes neprsi a svieti slnko. Vyhladame bar so stolickami vonku otocenymi k slnku a objednavame si pivo. Casnik nas prekvapi, lebo ho prinesie ladove, s cim sme vobec neratali. Boli sme tu uz dva razy a nic take ho pred tym nenapadlo. Je to ten bar, kde mi bagetu poliali rozmixovanou rajcinou a chutila potom ako keby ju predzuvjala krava. K pivu nam casnik prinesie na tanieri co nevieme absolutne definovat. Je to ruzove a plava to v mori oleja. Zjem dva kusky, s namahou ich prehltne a zvyсных osem kuskov s radostou nechavam mame, ktora radsej ani nechce vediet co to vlastne je.

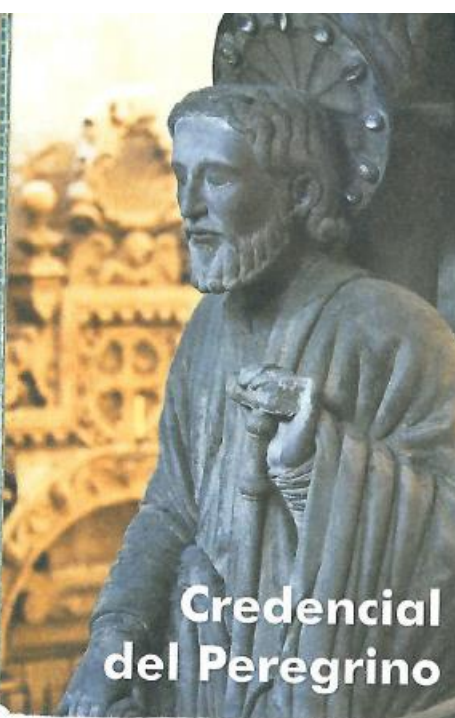
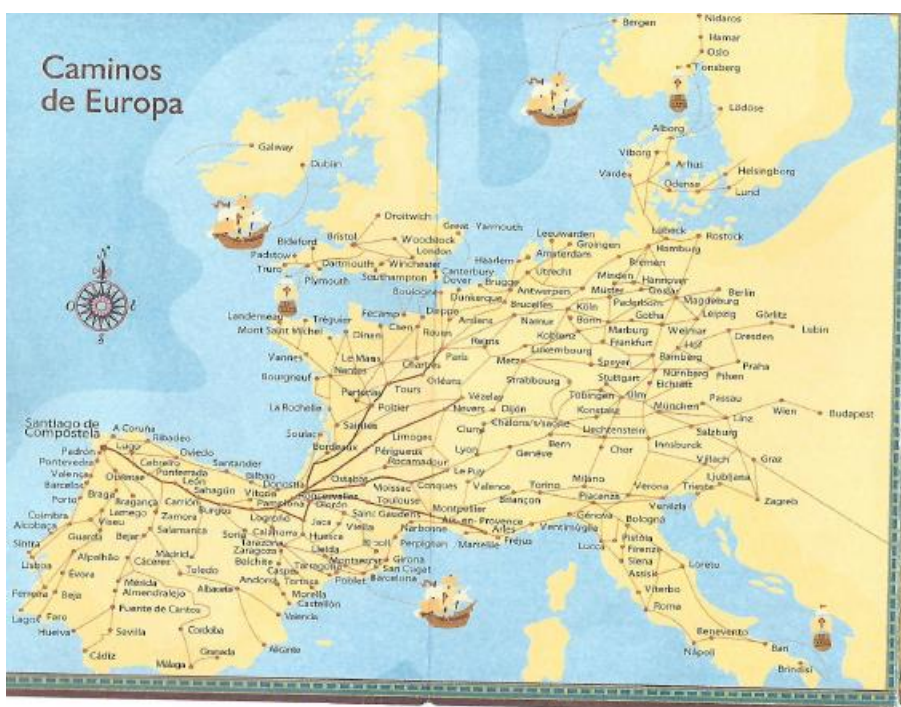
O dvanastej ideme do katedrally na omsu za putnikov. Znovu nas nespominaju, ze sme dorazili do SDC. Po omsi ideme na obed. Za posledne dva dni idem jest treti raz pizzu. Ked vchadzame do podniku casnici sa smeju a vitaju ma, akoby som mal uz v SDC nahlaseny trvaly pobyt alebo im prezradil cisla, ktore cez vikend vylosuju v spanielskom lote. Uz do predu vedia, co si objedname. Sunkovu pizzu a pat piv. Keby som ja mal takych zakaznikov, tiez sa usmievam.

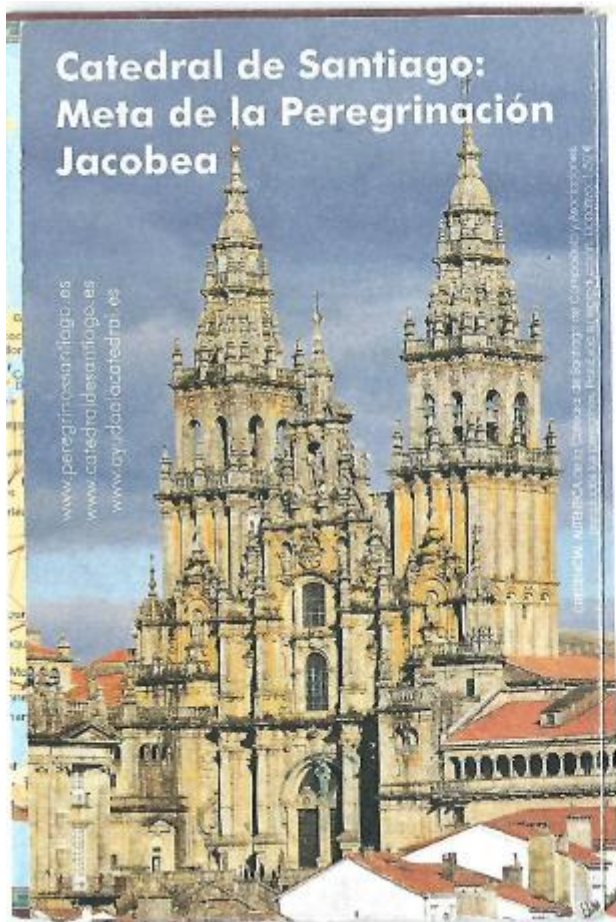

O tretej mame po obede. Ideme pre batohy a pomaly na stanicu. Vlak odchadza o piatej. Tento raz ide vlak iba rychlostou 250 km. O pol jedenastej sme v Madride. Ideme taxikom na letisko. Taxikar si pyta okrem obvyklej sumy 30 € este 3€ navyse. Asi za to, ze sme mu dovolili, aby nas odviezol. Na letisku je vsetko pozatvarane, akoby prave vypukla morova epidemia. Nakoniec sme radi, ze mame so sebou vodu vo flasiach. Po tych pivach, co sme denne vypili sa nam to velmi nepaci, ale nemame na vyber.

Dovolenka skončila, rano sme doma! Zostava uz iba vymysliet kam na buduci rok.

Buen Camino!

Catedral de Santiago: Meta de la Peregrinación Jacobea

www.peregrinacion.santiago.es
www.catedraldesantiago.es
www.opos.com/catedral

Información: Asociación Amigos del Camino de Santiago, Tel: 981 52 11 11, Fax: 981 52 11 12, Email: info@camino.santiago.es

Oración del Peregrino

Apóstol Santiago, elegido entre los primeros, tú fuiste el primero en beber el cáliz del Señor, y eres el gran protector de los peregrinos; haznos fuertes en la fe y alegres en la esperanza, en nuestro caminar de peregrinos siguiendo el camino de la vida cristiana y, alientanos para que, finalmente, alcancemos la gloria de Dios Padre. Amén

Bendición del Peregrino

"En nombre de Nuestro Señor Jesucristo, recibe este morral hábito de tu peregrinación para que castigado y enmendado te apresures en llegar a los pies de Santiago, a donde ansías llegar, y para que después de haber hecho el viaje vuelvas al lado nuestro con gozo, con la ayuda de Dios, que vive y reina por todos los siglos. Amén".

"Recibe este báculo que sea como sustento de la marcha y del trabajo, para el camino de tu peregrinación, para que puedas vencer las catervas del enemigo y llegar seguro a los pies de Santiago y después de hecho el viaje, volver junto a nos con alegría, con la anuencia del mismo Dios, que vive y reina por los siglos de los siglos. Amén". (C. Calixtinus. Sermón "Veneranda dies LI, c XVII)

"Dios ayuda y Santiago Intercede" D.A.Y.S.I.

Camino de Santiago
Credencial que expide:

Nombre del peregrino: PETER BARTOŠ

D.N.I. / Pasaporte: BE8860597

Dirección: SANTIAGO DE COMPOSTELA
ESLOVAKIA - BRATISLAVA

Lugar de inicio de la peregrinación: St Jean Pied de Port

a pie en bicicleta a caballo

Cumplió la peregrinación

Sello:

Santiago, a 25 de 05 de 20 16

IMPORTANTE antes de comenzar
el Camino de Santiago

Esta credencial es sólo para los peregrinos a pie, bicicleta o a caballo, que desean hacer la peregrinación con sentido cristiano, aunque sólo sea en actitud de búsqueda. La credencial tiene el objetivo de identificar al peregrino; por eso la Institución que la presenta deberá ser una Parroquia, Cofradía, Asociación de Amigos del Camino de Santiago, etc. La credencial no genera derechos al peregrino pero tiene dos finalidades prácticas:

- El acceso a los albergues que ofrece la hospitalidad cristiana del camino.
- Para solicitar la "Compostela" en la Catedral de Santiago, que es la certificación de haber cumplido la peregrinación.

La "Compostela" se concede sólo a quien hace la peregrinación con sentido cristiano: *devotionis affectu, voti vel pietatis causa*, y sólo a los que llegan hasta la Tumba del Apóstol, habiendo recorrido al menos los 100 últimos kilómetros a pie o a caballo, o 200 Km en bicicleta.

La credencial del peregrino, por tanto, sólo puede expedirla la Iglesia a través de sus instituciones propias (Obispado, Parroquia, Cofradía, etc) o autorizadas (Federación de Asociaciones, Asociación de Amigos del Camino de Santiago, etc). Sólo así podrá concederse la "Compostela" en la S.A.M.I. Catedral de Santiago (Jornadas sobre el Año Santo: noviembre 1993).

Los refugios carecen de subvenciones y deberían mantenerse, dentro de su austeridad, con la colaboración de los peregrinos (limpieza, cuidado de las instalaciones, facilitar el descanso, ayuda económica...).

Los grupos organizados con coche de apoyo o en bicicleta, se ruega que busquen cobijo alternativo distinto de los refugios de peregrinos.

El portador de la presente credencial, acepta estas condiciones.

Certificación de paso

ACCUEIL SAINT-JACQUES Sellos

Fecha: 06-05-2015

Fecha:

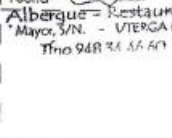
Fecha: 30-05-2016

Fecha:

Fecha: 05-05-15

Fecha:

Fecha:

Fecha:

Fecha: 10-5-15

Sellos

En las casillas deberá figurar el sello de cada localidad (AL MENOS DOS POR DÍA) con la fecha, para acreditar su paso.

Fecha: <u>13-5-15</u>	Fecha: <u>14 MAY 2015</u>
Fecha: <u>13-5-15</u>	Fecha: <u>14-5-2015</u>
Fecha: <u>15-5-15</u>	Fecha: <u>16-5-2015</u>
Fecha: <u>17-5-2015</u>	Fecha: <u>18-5-2015</u>

Sellos

En las casillas deberá figurar el sello de cada localidad (AL MENOS DOS POR DÍA) con la fecha, para acreditar su paso.

Fecha: <u>19-5-2015</u>	Fecha: <u>20-5-15</u>
Fecha: <u>10-5-2016</u>	Fecha: <u>12 MAY 2016</u>
Fecha: <u>12-05-2016</u>	Fecha: <u>14-05-2016</u>
Fecha: <u>12-05-16</u>	Fecha: <u>16-05-16</u>

Sellos

En las casillas deberá figurar el sello de cada localidad (AL MENOS DOS POR DÍA) con la fecha, para acreditar su paso.

Fecha: <u>17-5-2016</u>	Fecha: <u>18-05-2016</u>
Fecha: <u>20-5-16</u>	Fecha: <u>20 MAYO 2016</u>
Fecha: <u>21 MAY 2016</u>	Fecha: <u>22-5-16</u>
Fecha: <u>21-5-2016</u>	Fecha: <u>23-5-2016</u>
Fecha: <u>23-5-2016</u>	Fecha: <u>24-05</u>

Sellos

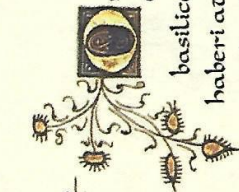
En las casillas deberá figurar el sello de cada localidad (AL MENOS DOS POR DÍA) con la fecha, para acreditar su paso.

 Fecha: <i>27/05/16</i>	 Fecha: <i>25/05/16</i>
Pension - Restaurante PLAZA NIF: 9102 0144 G Z Quintana - Muxia (A Coruña) Telf: 981 78 28 62 Fecha: <i>27/05/16</i>	 Fecha: <i>26/05/16</i>
CAFE-BAR O XARDIN Consuelo Trillo Traba NIF: 32.436.641-V Avda. Marina, 2 - 15124 Muxia (A Coruña) Fecha: <i>28/05/16</i>	 Fecha: <i>28 MAY 2016</i>
PENSIÓN RÚSTICA LINES - Cee (A Coruña) Telf: 981 74 93 24 Móvil: 648 98 64 4 Fecha: <i>28-5-16</i>	 Fecha: <i>28 MAY 2016</i>

Sellos

En las casillas deberá figurar el sello de cada localidad (AL MENOS DOS POR DÍA) con la fecha, para acreditar su paso.

 Fecha: <i>29 MAY 2016</i>	 Juan Fco. Rivas Domínguez C.I.F.: 76.346.533-B Telf: 981 712 240 Fecha: <i>30/05/16</i>
 Rey Girey Asociados, S.L. C.I.F.: B-78.278.603 Rúa Hortas, 30 15705 SANTIAGO Fecha: <i>30-05-2016</i>	 B 70445895 Porta Faxeira n.º 10 C.P. 15705 Santiago de Compostela Fecha: <i>30/05/16</i>
 Fecha: <i>30/05/16</i>	 RAÑA Y GARCIA, S.G. C.I.F. G1674883 Porta Faxeira, 2 15702 Santiago de Compostela a Coruña Fecha: <i>30/05/16</i>
 Fecha: <i>31.05.16</i>	 Fecha:

mmes dies et noctes quasi sub una sollempnitace continuato gaudio ad Domini et apostoli decus ibi excoluntur. Valde eiusdem basilice minime clauduntur die noctuque, et nullatenus nox in ea fas est haberi aera. (cf. Ap 21, 25), quia candelarum et cereorum splendida luce ut merities fulget. (Códice Calixtino)

Códice Calixtino

El Cabildo de la Santa Apostólica Metropolitana Catedral de Santiago de Compostela sita en la región occidental de las Españas, a todos los que vienen esta carta de certificación de visita, hace saber que:

Peter Bartoš

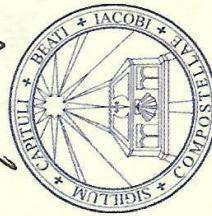
ha visitado la Basílica donde desde tiempo inmemorial los cristianos veneran el cuerpo del Beato Apóstol Santiago.

Con tal ocasión, el Cabildo llevado del deber de caridad, al tiempo que con gozo, le dan al peregrino el saludo del Señor y piden -por intercesión del Apóstol- que el Padre se digne concederle las riquezas espirituales de la peregrinación, así como los bienes materiales. Bendígalo Santiago y sea bendito.

Dada en Compostela, Meta del Camino de Santiago, el día 25 del mes Mayo del año 2016

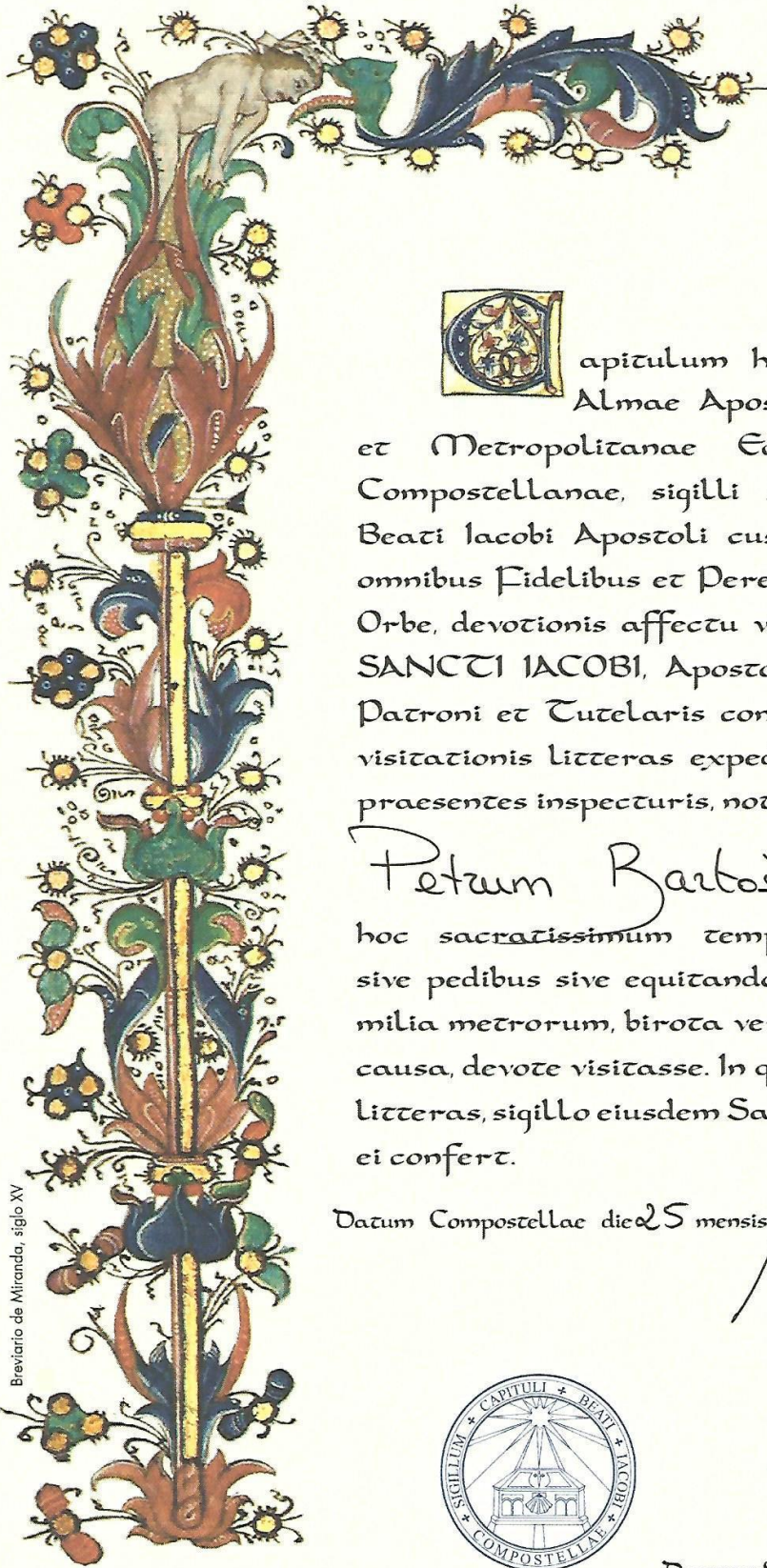
Despues de realizar 445 km desde Saint Jean Pied de Port donde comenzó el 6 de Mayo

del 2016 por la ruta del Camino Frances

Segundo López

Segundo L. Pérez López
Deán de la S.A.M.I. Catedral de Santiago

Breviario de Miranda, siglo XV

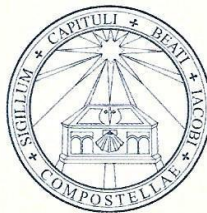
Códice Calixtino

Capitulum huius
Almae Apostolicae
et Metropolitanae Ecclesiae
Compostellanae, sigilli Altaris
Beati Iacobi Apostoli custos, ut
omnibus Fidelibus et Peregrinis ex toto terrarum
Orbe, devotionis affectu vel voti causa, ad limina
SANCTI IACOBI, Apostoli Nostri, Hispaniarum
Patroni et Tutelaris convenientibus, authenticas
visitationis litteras expediat, omnibus et singulis
praesentes inspecturis, notum facit: DNOM

Petrum Bartos

hoc sacratissimum templum, perfecto itinere
sive pedibus sive equitando post postrema centum
milia metrorum, birota vero post ducenta, pietatis
causa, devote visitasse. In quorum fidem praesentes
litteras, sigillo eiusdem Sanctae Ecclesiae munitas,
ei confert.

Datum Compostellae die 25 mensis *Maie* anno Dni 2016

Segundo Pérez

Segundo L. Pérez López
Decanus S.A.M.E. Cathedralis Compostellanae

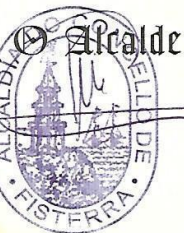

☉ Concello de Fisterra acredita que

Peter Bartoš

chegou a estas terras da Costa da Morte
e fin do Camiño Jacobeo

Fisterra 29 mai'0 2016

☉ Alcalde